

pp

ptujski

perutninar

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA
IN KOOPERANTOV
MESOKOMBINATA PERUTNINA PTUJ
LETO II. ŠT. 11 DECEMBER 1978

OB PREHODU V NOVO LETO

Ko se poslavljamo od leta, ki mineva in pričakujemo novo, je v nas polno želj po še boljšem in še lepšem. To je tudi čas, ko pregledujemo delo pretečnega leta, uspehe in neuspehe, vrline in slabosti in še in še... To je tudi čas, ko si s programi zastavljamo nove delovne naloge, nove cilje, z edinim namenom ustvariti boljše možnosti za še lepše življenje vsakega posameznika, za še boljše pogoje za razvoj naše družbe...

Pogled na pretečeno leto v naši delovni organizaciji pokaže dve stvari:

prva je ta, da so v tem času kolektiv prizadeli trije veliki in težki problemi, ki jih je moral prebroditi — problemi, ki so predstavljali težko breme za vse nas, ki smo združeni v tej delovni organizaciji. Rekli bi skoraj lahko, da so bili to problemi, ki že vsak zase predstavlja manjšo katastrofo. Poleg tega je še vrsta večjih in manjših problemov, ki so povzročali takšne ali drugačne motnje, škode in zastoje.

Ti trije problemi so bili:

Zdravstveni problemi na farmi, ki so bili v začetku leta v celoti odpravljeni in je delo zopet normalno steklo.

V marcu nas je prizadel požar. Posledice še niso v celoti odpravljene, predvsem zaradi zamude pri gradbenih delih, vse pa kaže, da bo to možno v kratkem v celoti urediti. Seveda je treba tu reči, da se ni omejilo delo le na odpravo nastale škode, temveč da se dela nekaj več, predvsem za izboljšanje pogojev dela delavcev zaposlenih

v klavnici, saj ti delajo pod težjimi pogoji in je zato ta razširitev obsega del upravičena.

Cena koruze, ki je izredno porasla v jesenskem času. Ta podražitev povzroča vsem, posebej pa Tovarni krmil veliko izgubo...

Druga je ta, da nam je vsem tem težkim udarcem navkljub vseeno uspelo, da smo program količinskega dela obsega proizvodnje ne le dosegli, temveč tudi presegli in da je tudi finančni rezultat sorazmerno ugoden.

Naše delo v novem letu gre kot vedno do sedaj dalje. S sprejetim programom količinskega obsega proizvodnje smo si že zastavili naše cilje. Program je zastavljen tako, da bo treba krepko zagrabit in se potruditi za njegovo izpolnitev. Da ga bomo izpolnili ni dvoma, zato smo porok mi vsi, ki delamo v tej delovni organizaciji in znamo že dolgo vrsto let najtežje naloge izvrševati, zato vem, da jih bomo tudi tokrat. Nesporno je, da morajo biti predpogoji za izvršitev programa zagotovljeni — menim, da kapacitete oziroma sredstva za delo in za izvrševanje samoupravnih sprejetih nalog so ali bodo na razpolago.

Poleg tega bi morali usmeriti naše nadaljnje sile in sredstva v to:

— **da dvignemo raven strokovnega dela na najvišjo stopnjo in**

— **da omogočimo izgradnjo znatno večjega obsega pitališč kot je bila ta izgradnja zadnja leta.**

Nedvomno je treba postaviti te naložbe kot prednostne naloge.

Vsekakor smo lahko zadovoljni z do sedaj opravljenim delom. Opravljenega je bilo veliko dela. Vemo, da le z dobrim delom, z visoko produktivnostjo in primerno varčnostjo lahko dosegamo uspehe. Vem, da jih bomo dosegali tudi v bodoče, ker bomo vedno skrbeli za svoje nadaljnje usposabljanje, za izboljšanje delovnih pogojev, za disciplinirano izpolnjevanje skupno dogovorjenih programov, za izpopolnjevanje sredstev za delo, skratka delali skrbno in kvalitetno in zato dobri rezultati ne bodo nikdar izostali po naši krivdi.

Najlepše se zahvaljujem kolektivu in kooperantom vseh TOZD, ki so povezani v delovno organizacijo Perutnina za izredno veliko opravljeno delo. Prav lepa hvala vsem organom samouprave, ki so sprejemali take sklepe, da je bilo mogoče doseči tako pomembne rezultate. Prav lepa hvala družbenopolitičnim organizacijam podjetja, ki so s svojo podporo veliko pripomogle k izvrševanju programa in sklepov organov upravljanja. Hvala strokovnim delavcem za polno angažiranje pri sestavi in izvajanju programa.

Vsem želim res prijetno praznovanje in SREČNO NOVO LETO 1979, da bi se vsakemu posameznemu izpolnile vse njegove najbolj skrite želje.

Generalni direktor
IVO TOMAŽIČ

Več kot formalno-pravne spremembe

Volišče na Mesni industriji spomladi letos

(Foto L. C.)

Z referendumom, ki smo ga imeli 6. decembra 1978 smo sprejeli in dopolnili še preostale samoupravne splošne akte v skladu z zakonom o združenem delu. Dvoletno obdobje, ki ga je določil zakon za vskladitev je poteklo in »mala ustava«, kot smo rekli zakonu, je stopila v polno veljavo. V tem času smo sprejeli celo vrsto sporazumov in pravilnikov, ene na referendumih, druge na zborih in delavskih svetih, vse z namenom, da bi prilagodili poslovanje novim razmeram. Spremembe, ki so nastale, niso formalnega značaja, ampak imajo globok vsebinski smisel. V marsičem smo že ali pa še bomo menjali notranje odnose in ravnanja, začeni pri vsaki temeljni organizaciji ali delovni skupnosti, kot pri nadaljnjem razvoju povezovanja na nivoju delovne organizacije.

Dobro gospodarjenje z družbenimi sredstvi ter pravičen odnos do dela in samoupravljanja je temeljna usmeritev, ki jo nakazuje zakon in iz katere izhajajo tudi vse pravice in dolžnosti. Vsak TOZD, TOK in tudi posameznik ima samo toliko pravic, kolikšen prispevek daje k skupnemu delu in rezultatom dela. Zato nas zakon obvezuje, da si znotraj sebe vzpostavimo in uredimo čiste dohodkovne odnose, da bo vsaka temeljna organizacija pridobivala resnično tisti del prihodka in dohodka, ki ji gre na osnovi dela in gospodarjenja s svojim živim in minulim delom. O tako ugotovljenem in ustvarjenem rezultatu lahko odločajo le delavci in kooperanti, ki so ga ustvarili. Ta pravica je neodtujljiva in v tem je temelj vsega novega, kar zakon prinaša.

Pri razporejanju dohodka in čistega dohodka pa morajo tisti, ki so ga ustvarili, upoštevati poleg svojih interesov tudi širše družbene interese, med drugim tudi, da nosijo odgovornost za pospešen nadaljnji razvoj svoje organizacije.

Z nagrajevanjem po delu in rezultatih dela, o čemer v zakonu veliko piše, bi se naj spodbujal interes za boljše delo in

gospodarjenje z družbenimi sredstvi, kar lahko v veliki meri prispeva k napredku in večjemu blagostanju. Naši sporazumi in pravilniki, ki urejajo ta področja vsebujejo dobre osnove, da se taki odnosi razvijajo. Dohodkovna razmerja med temeljnimi organizacijami se nam ob manjših pomanjkljivostih že v praksi potrjujejo in kažejo v pozitivni smeri. Potrebno jih bo le še izpiliti in dati večji poudarek realizaciji dohodka II, ki kaže na uspešnost gospodarjenja.

Morda smo še najmanj naredili na izdelavi novega sistema nagrajevanja, čeravno imamo akte s tega področja sprejete. Osebnih dohodkov ne bo dovolj vezati samo na plan temeljne organizacije kot celote, pač pa bomo morali podrobneje planirati in meriti delo ožjih skupin ali celo posameznikov, kjer je to možno, da bi na osnovi normativov dela prišlo do diferenciacije v plačilu med uspešnimi in manj uspešnimi delavci. Res je, da nas v politiki nagrajevanja dosti ovira nenormalna situacija, v kateri se že dalj časa nahajamo, zaradi neurejenih tržnih razmer, ki nam zmanjšujejo dohodek. V tem je tudi vzrok, da nismo mogli izpeljati predvidenega koncepta nagrajevanja po enoti proizvoda.

Na določila zakona o združenem delu moramo gledati dolgoročno, kot na procesne naloge. Vedeti namreč moramo, da imamo tudi po preteku zakonskega roka dolžnost in pravico, da družbenoekonomske in vse druge odnose znotraj in med svojimi organizacijami nenehno izpolnjujemo v tisti smeri, kot jo je začrtal zakon.

V spodnji razpredelnici so prikazani rezultati zadnjega referenduma, ki je v vseh organizacijah uspel, čeprav ne povsod enako uspešno. V organizacijah s slabšo udeležbo ali izidom glasovanja bi bilo koristno ugotoviti vzroke, zakaj je do tega prišlo, da bi se drugič izognili morebitnim napakam.

Komisija za izvajanjeZZD

TOZD	Vpisanih v volilni imenik	Glasovanja se je udeležilo upravičencev	Glasovalo upravičencev												Glasovalo upravičencev												Glasovalo upravičencev												Glasovalo upravičencev												Glasovalo upravičencev																																
			za % proti % nev. %												za % proti % nev. %												za % proti % nev. %												za % proti % nev. %												za % proti % nev. %												za % proti % nev. %																				
			Samoupravični sporazum o združevanju TOZD v delovno organizacijo												Statut delovne organizacije												Pravilnik o razporeditvi dohodka in čistega dohodka ter osnove in merila za delitev OD in sredstev skupne porabe												Spremembe in dopolnitve samoupravnega sporazuma o združevanju dela delavcev v TOZD in DSSS in sprejem prečiščenega besedila												Spremembe in dopolnitve statuta TOZD in DSSS in sprejem prečiščenega besedila												Samoupravični sporazum o združevanju v Kmetijsko-živiljski razvojno skupnost Slovenije												Samoupravični sporazum o združevanju v Živilno-poslovno skupnost Slovenije								
Tovarna krmil	70	68	97,1	54	77	10	14,3	4	5,7	53	76	10	14,3	5	7,1	56	80	10	14,3	2	2,8	53	76	11	15,7	4	5,7	54	77	11	15,7	3	4,3	54	77	10	14,3	4	5,7	53	67	12	17,1	3	4,3																																						
Perutninske forme	155	153	98,7	139	89	6	3,8	8	5,2	137	88	8	5,2	8	5,2	140	90	7	4,5	6	3,9	141	91	6	3,9	6	3,9	139	89	8	5,2	6	3,9	136	88	7	4,5	10	6,5	139	89	6	3,9	8	5,2																																						
Mesna industrija	423	348	82,2	284	67	40	9,5	24	5,7	270	63	45	10,6	33	7,9	297	70	39	9,2	12	2,9	285	67	42	9,9	21	4,9	271	64	45	10,6	32	7,6	259	61	60	14,2	29	6,9	274	65	57	13,5	17	4,0																																						
Service	164	159	96,9	128	78	24	14,6	7	4,2	126	77	26	15,9	7	4,2	123	75	31	18,9	5	3,0	119	73	35	21,3	5	3,0	119	73	33	20,1	7	4,2	104	63	50	30,5	5	3,0	105	64	50	30,5	4	2,4																																						
Commerce	231	210	90,9	199	86	10	4,3	1	0,4	196	84	13	5,6	1	0,4	197	85	12	5,2	1	0,4	195	84	14	6,0	1	0,4	199	86	10	4,3	1	0,4	195	84	14	6,0	1	0,4	195	84	14	6,0	1	0,4																																						
DSSS	86	81	92,04	81	92	—	—	—	—	78	89	2	2,3	1	1,1	81	92	—	—	—	—	81	92	—	—	—	—	81	92	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—																																					
Ptujška tiskarna	88	87	98,86	85	97	1	1,1	1	1,1	84	95	2	2,2	1	1,1	80	92	7	—	—	—	84	95	2	2,2	1	1,1	84	95	2	2,2	1	1,1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—																																					
Kooperacija Hajdina	35	32	91,43	32	91	—	—	—	—	32	91	—	—	—	—	31	89	1	2,8	—	—	32	91	—	—	—	—	32	91	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—																																					
Kooperanti	239	205	85,77	199	83	5	2,1	1	0,4	196	82	8	3,3	1	0,4	—	—	—	—	—	—	198	83	6	2,5	1	0,4	198	83	6	2,5	1	0,4	193	81	11	4,6	1	0,4	194	81	10	4,1	1	0,4																																						
Delovna organizacija	1493	1343	89	1201	80,4	96	6,4	46	3,0	1172	78,4	114	7,6	57	3,8	1005	67,3	107	7,1	26	1,7	1188	79,5	116	7,7	39	2,6	1177	78,8	115	7,7	51	3,4	973	73,8	152	10,1	50	3,3	992	75,3	149	9,9	34	2,3																																						

Sprejeli pomembne odločitve

8. decembra 1978 je bila 3. redna seja delavskega sveta delovne organizacije Mesokombinata Perutnina, na kateri so delegati razpravljali in sklepali o zelo pomembnih odločitvah, ki se bodo prav gotovo pozitivno odražale v nadaljnjem delu in poslovanju Perutnine Ptuj.

Po pregledu sklepov 2. redne seje in potrditvi zapisnika je delavski svet ugotovil, da smo delavci in kooperanti na referendumu 6. 12. 1978 odločili o sprejemu dveh najvažnejših normativnih aktov. To sta Samoupravni sporazum o združevanju temeljnih organizacij v delovno organizacijo in Statut delovne organizacije. Istočasno smo na referendumu odločili o sprejemu Pravilnika o razporejanju dohodka in čistega dohodka ter delitvi osebnih dohodkov, o spremembah in dopolnitvah Samoupravnega sporazuma o združevanju delavcev v TOZD in o Statutu TOZD ter o samoupravnih sporazumih o združevanju v Kmetijsko živilsko razvojno skupnost Slovenije ter v Živinorejsko poslovno skupnost Slovenije.

Udeležba na referendumu je bila visoka, saj se je glasovanja udeležilo kar 89 % vseh delavcev in kooperantov. Od tistih, ki so glasovali, je 88 % glasovalo za Sporazum o združevanju temeljnih organizacij v delovno organizacijo ter 87 % za Statut delovne organizacije. Udeležba na referendumu pa bi bila gotovo še večja, če bi ravno tega dne ne bile ceste in poti zaledenele in je bilo zelo oteženo priti na glasovalna mesta, zlasti še tistim, ki so bili bolni.

SPREJELI PLAN POSLOVANJA

Delavski svet je na tej seji tudi dokončno sprejel prvi del plana poslovanja za leto 1979. Parcialni plani TOZD, ki so seštevek plana poslovanja delovne organizacije, so bili po razpravah in po usklajevalnih postopkih že prej sprejeti v TOZD. Plan poslovanja za leto 1979 predvideva za 11,4 % povečano proizvodnjo in za 8,3 % povečano produktivnost. Tolikšno povečanje proizvodnje nam bo ob stalno boljši kakovosti naših izdelkov še bolj utrdilo naš položaj na tržišču ter še bolj okrepilo vodilno mesto v proizvodnji piščančjega mesa v SFRJ. Nadalje je delavski svet razpravljal o potrebnih ukrepih s področja obrambnih priprav ter sprejel sklep o reorganizaciji civilne zaštite. Na nivoju delovne organizacije je ustanovil koordinacijski odbor za CZ ter imenoval člane. Istočasno je ustanovil oddelek teritorialne obrambe in imenoval komandirja oddelka. Na predlog TOK Kooperacija je

delavski svet razpravljal in sklepal o spremembi pogojev za odobravanje kreditov za financiranje izgradnje hlevov pri kooperantih ter s tem v zvezi sprejel naslednje sklepe:

1. Za novogradnje se odobravajo praviloma krediti le za zmogljivosti hlevov od 10.000 do 20.000 komadov piščancev v enem proizvodnem vložku.

2. Za sofinanciranje adaptiranih hlevov se odobravajo krediti le v primeru, če je zmogljivost adaptiranega hleva vsaj 5000 komadov v enem proizvodnem vložku.

3. Za financiranje novih hlevov pri kooperantih, ki že imajo rejo v adaptiranih hlevih, se odobravajo krediti le za povečano skupno zmogljivost. V primeru, da obdrži kooperant rejo v obstoječem hlevu do 5 let oziroma manj glede na stanje, ki ga ugotovi strokovna komisija, je upravičen do kredita za novogradnjo v celoti.

4. Organ za odobravanje kreditov upošteva te spremembe takoj.

INFORMACIJA O DOSEŽKIH

Nato so delegati in gostje poslušali še poročilo oziroma informacijo o doseženih poslovnih rezultatih za prvih devet mesecev. Obseg proizvodnje se je v tem obdobju povečal kar za 18,9 %, produktivnost pa za 9,4 %. Kljub relativno ugodnim rezultatom pa je ostalo manj sredstev za sklade kot lani. V zadnjem tromesečju se bo stanje še poslabšalo, ker ni pričakovati, da se bodo težave s koruzo odpravile. Kljub zatrdilom in obljubam ustreznih zveznih organov, katere smo že predčasno obveščali o nevezdržnem stanju v prometu s koruzo, se stanje vse do danes ni izboljšalo, niti ni izgledov, da se bo to kmalu zgodilo. V tej zvezi smo doslej v Perutnini pokrenili vse, kar se je dalo. Zdaj nam še preostane samo upanje na boljše čase.

Delavski svet je sprejel tudi sanacijsko investicijski program škode zaradi požara v TOZD Mesna industrija, katerega predračunska vrednost znaša skupaj din 49.042.226 din. Sanacijska dela so v polnem teku in bodo dokončana v kratkem.

OCENA DELA

Sledila je še ocena dela delavskega sveta, katero je podal generalni direktor tov. Ivo Tomazič.

Ugotovil je, da so samoupravni organi delovne organizacije in organi v TOZD delali zelo uspešno, četudi se je bilo treba letos spopasti z izrednimi težavami. V začetku leta so nas pestili zdravstveni proble-

VSEM SODELAVCEM IN KOOPERANTOM,
UPOKOJENCEM IN VOJAKOM

ŽELIMO V

LETU 1979

ŠE VEČ DELOVNIH USPEHOV, ZDRAVJA
IN OSEBNEGA ZADOVOLJSTVA

SAMOUPRAVNI ORGANI,
DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE,
VODSTVA TOZD IN DELOVNE ORGANIZACIJE
TER UREDNIŠTVO PTUJSKEGA PERUTNINARJA

mi v matični jati, nato požar v klavnici Perutnine ter nazadnje še težave okoli koruze. Vendar smo z doseženimi rezultati še lahko zadovoljni. Prizadevati pa si moramo, da bodo v bodoče boljši.

V letu 1979 nas čakajo zlasti naslednje naloge:

1. Povečati kapacitete v TOK, po možnosti za dvakrat več kot v letu 1978.

2. Izboljšati reprodukcijski material ter uvesti stare starše.

3. Dvigniti nivo in kvaliteto dela.

4. Zadržati vodilno mesto v SFRJ v proizvodnji piščančjega mesa.

5. Izboljšati pogoje za delo in življenje delavcev in kooperantov. Ker je bila 3. redna seja delavskega sveta tudi zadnja seja v letošnjem letu, je tovariš generalni direktor izkoristil to priložnost, da se je še ob koncu prisrčno zahvalil za uspešno sodelovanje in delo samoupravnih organov v delovni organizaciji, kakor tudi v

TOZD, nadalje pa tudi za pomoč družbenopolitičnih organizacij, ki so podpirale politiko, ki jo je nakazal delavski svet in smo jo vsi dosledno izvajali. Izrazil je prepričanje, da bomo v bodoče sprejemali take sklepe, ki bodo vodili k še lepšim in boljšim rezultatom.

Ob koncu je še tovariš generalni direktor zaželel članom delavskega sveta v novem letu vse najboljše.

V imenu delavskega sveta se je tovarišu generalnemu direktorju zahvalil za čestitke in vzpodbudne besede predsednik delavskega sveta. Obenem se je zahvalil za uspešno sodelovanje tudi vsem vodilnim delavcem, ki so s svojim delom v raznih samoupravnih organih veliko pripomogli, da so bili doseženi tako dobri rezultati. Nato je še zaželel vsem sodelavcem veliko osebne sreče, trdnega zdravja in obilo uspehov pri delu v novem 1979. letu.

Drago ČATER

Na 3. redni seji delavskega sveta delovne organizacije

(Foto L. C.)

Kaj pričakujejo v letu 1979?

V času, ko se staro leto umika novemu, privre na dan največ želja in upov. Prav je tako. To je čas, ko bodoče načrte primerjamo z uspehi v letu, ki mineva. Te dni bomo izrekli mnogo čestitk in želja, vendar bodo mnoge le navada — formalnost. V uredništvu želimo več kot to, zato smo se pogovorili z nekaterimi sodelavci, tistimi, ki jih srečujemo na delovnem mestu, pa tudi tistim, ki iz takega ali drugačnega razloga niso med nami. Kaj so povedali preberite.

MIROSLAV ZELENKO je oskrbovalec plina na farmi Breg. Skrbí za dobavo plina, za ogrevanje v vzrejnih in ostalih objektih, poleg tega pa popravlja še plinske »koklje«. Rojen je na novo leto. Povedal je, da je lepo slaviti rojstni dan skupaj z letom.

V zimskem času imam večkrat težave z dobavo plina. Težave so toliko večje, ker so objekti stari s slabo termično izolacijo in je stalno brezhibno ogrevanje še bolj pomembno.

Za največji uspeh pa štejem to, da nismo imeli nobene nesreče na naši farmi.

JOŽE TKALEC je po stažu najstarejši poslovodja pri nas. Za vzorno in prizadevno delo je prejel že več priznanj, najpomembnejše pa je odlikovanje, ki mu ga je podelil tovariš Tito.

Sam je povedal tole:

Hiter razvoj Perutnine nam je omogočil izboljšanje pogojev dela. Včasih smo vozili vsako jutro meso iz klavnice na dvokolesnih vozičkih »garah«. Sedaj tega ni več. Kamioni hladilniki

nam lepo higiensko pripeljejo blago trikrat na teden po vnaprej pripravljenem načrtu.

Res je, da včasih kake vrste mesa ni. Toda to ni naša krivda niti krivda kolektiva, marveč tržna situacija. Trdim pa, da je svežih piščancev in kvalitetnih izdelkov iz perutninskega mesa vedno dovolj.

V novem letu pričakujem, da bo naš lokal obnovljen in bodo kupci še rajši prihajali po piščance.

JOŽICA PRAH je šivilja, sicer pa vodja pralnice v Servisu. To delo opravlja že od prihoda v Perutnino leta 1966.

Zame je bil najsrečnejši trenutek, ko sem se zaposlila v Perutnini. Seveda so bili delovni pogoji takrat drugačni. Prali smo vse ročno z ribarico. Sušili smo perilo na dvorišču, kjer smo pač našli prostor. Tudi sama sem pomagala, saj je bilo takrat malo zaposlenih in ni bilo dovolj šivanja.

Sedaj je pralnica tehnično opremljena in delo je lažje. Žal pa so prostori vse prej kot primerni. Pričakujemo, da se bo pralnica v novem letu preselila v nove prostore, ki so že v gradnji in verjamem, da bodo ti primernejši. Lepo bi bilo, če bi delale samo v eni izmeni.

Moja največja želja ob prehodu v novo leto pa je, da bi nas šle dolgo vodil naš tovariš Tito in da bi bil trajen mir v svetu.

Kooperant **JOŽE HEDL** iz Sp. Vižinge pri Radljah ni samo kmet kooperant ampak tudi prizadevni upravljelec in politik. Povedal je sledeče:

Letošnje leto nam perutninarjem ni bilo najbolj naklonjeno. Stroškovnik ni ravno ugoden, težave so bile z dobavo krme, pa tudi bolezni nam niso prizanesle. Tu so tudi katastrofe, ki so pestile DO in končno nevzdržna situacija na trgu s koruzo.

Je pa še kljub vsemu perutninarstvo za nas kmete najbolj rentabilno. Z mlekom in govejo živino je še slabše. Kako bo vnaprej je glede na trenutno situacijo težko predvidevati. Menim, da bo potrebno zajeti tudi žlico grenčice, če bo potrebno in verjeti v boljše dni.

Pričakujem in želim, da bomo s kolektivom Perutnine z roko v roki premagali tudi ta problem kot smo jih že toliko.

Tudi **LJUBA JAKOVIČ** je rojena na novo leto in sicer v Zaboku pri Krapini. Mož je delal v Ptuj, zato se je tudi ona preselila v Ptuj in se zaposlila pri nas. Sedaj dela na traku.

Sodelavci so me lepo sprejeli medse. Čeprav je delo težko, se tu počutim kar dobro. Tu sva si

z možem zgradila novo hišo. Z gradnjo je bilo precej težav. To je za nama in sedaj z mnogo optimizma gledava le še naprej.

Moje največje pričakovanje v novem letu je otrok, ki ga pričakujem in seveda tudi to, da bi bil zdrav. Če bo hčerka, bo še toliko lepše.

BORIS PRELOG se uči drugo leto za knjigotiskarja v TOZD Ptujška tiskarna.

Delam pri stroju. Pripravljam razne forme, jih vstavljam v stroj, naredim izravnavo in vse drugo, da lahko vlagalka tiska. Kolektiv me je lepo sprejel in

tudi pomagajo mi sodelavci, če je potrebno.

V novem letu pričakujem, da bom dobro končal šolo in s tem opravičil zaupanje sodelavcev. Pričakujem tudi, da bo delo mladine v Perutnini bolj zaživel kot doslej, pri tem pa sem pripravljen tudi pomagati.

JANKO ROGINA dela v Tovarni krmil kot viličarist. V tovarno je prišel že leta 1967. Najprej je bil transportni delavec, kasneje je delal v predmešalnici in končno postal viličarist.

Ob tem je sam povedal sledeče:

Če pomislim nazaj, je bilo delo zelo težko, delovni pogoji pa izredno slabi. Surovine smo dobivali v glavnem ovrečene, zato je bilo potrebno vse ročno razkladati. Tudi tekočega traku še nismo imeli. Še težje delo je bilo pri predmešanju.

Sedaj tega ni več. Vsa najtežja dela opravijo stroji, pa tudi surovine dobivamo pretežno v razsutem stanju, zato vagone praznimo kar v jaške.

Dela v stari tovarni ni mogoče primerjati z delom v novi in sedaj tudi renovirani stari tovarni. Začeli smo tudi z gradnjo silosov za rinfuza krmo, kar bo za nas tudi velika pridobitev.

Tudi medsebojne odnose imamo urejene, zato pričakujemo v prihodnjem letu še več uspehov in še hitrejši razvoj Perutnine.

SREČNA NOVA GODINA

Podsetim se vrlo često na PTUJ lepo, malo mesto, kad kupujem ja živinu ptujsku vrlo, vrlo finu.

Potrošače ona pleni kvalitet joj je na ceni, koke kupit, svak se boji ako PP, znak ne stoji.

Ja verujte isto tako izaberem vrlo lako, ptujске koke i pilčice što na stolu, mome biće.

Zato želim mnogo leta da vam farmi, uspeh cveta, i da mnogo još godina — stiže nam s nje, perad fina.

Olga NIKOLIĆ

RENATA MESARIĆ se še ni vključila v redno delo. Ju študentka IV. letnika VEKŠ, smer poslovne finance.

S kolektivom se malo poznam, vendar sem med počitniško prakso odnesla zelo dober vtis o kolektivu in o delovni organizaciji Perutnina. Na vsa vprašanja sem dobila prijazne odgovore, tako da sem lahko teorijo povezala s prakso. Po opravljeni diplomski se nameravam zaposliti v Perutnini. Prepričana sem, da bom lahko s svojim pridobljenim znanjem uspešno opravljala delovne naloge in tako opravičila zaupanje kolektiva. Upam, da mi bo kolektiv pri tem pomagal.

V prihodnjem letu si želim in upam da bom diplomirala na drugi stopnji, kolektivu pa želim, da bi tudi v 1979. letu tako

uspešno gospodaril in se razvijal kot doslej.

Leto je že zopet naokoli. Po ravno si bomo segali v roke, si želeli srečo, zdravje in še veliko drugega za novo leto. Tem željam se pridružujejo tudi družbenopolitične organizacije in samoupravni organi v Mesokombinatu Perutnina, hkrati pa želimo, da vsi delavci in kooperanti vsak po svojih zmoglostih tudi v letu 1979 s svojim delom prispevajo k čim boljšim delovnim uspehom naše delovne organizacije.

Za nami je leto kongresov, na katerih smo sprejeli vrsto resolucij in sklepov, ki nas obvezujejo, da jih v letu 1979 pričnemo uresničevati in izpolnjevati.

Med najpomembnejšimi sklepi so vsekakor:

- uresničevanje Zakona o združenem delu,
- uveljavljanje družbeno ekonomskih odnosov,
- uveljavljanje delegatskih odnosov,
- izpolnjevanje planskih nalog,
- povečanje gospodarnosti, produktivnosti,
- uveljavljanje načel delitve po delu in rezultatih dela.

Za nami je obdobje dveh let, odkar imamo Zakon o združenem delu. V teh dveh letih smo sprejeli veliko novih samoupravnih aktov.

Pred nami pa je obdobje, ko bomo vse to, kar smo zapisali v posameznih samoupravnih sporazumih in pravilnikih, uresničevali tudi v vsakdanjem življenju.

Vsem našim delavcem in kooperantom želimo še enkrat res zdravo in srečno novo leto 1979, saj bomo samo tako v naslednjem letu izpolnili vse postavljene naloge.

MARTIN JAMBROVIČ je eden izmed prvih delavcev Perutnine. Že leta 1967 pa je odšel v zaslužni pokoj.

Bili so slabi časi za Perutnino, pa tudi dobri. Ob spominu na tiste čase me najbolj veseli to, da se delovna organizacija tako lepo, skladno in hitro razvija. Lepo mi je, ko pomislim, da sem eden tistih delavcev, ki smo za ta razvoj »postavili kvas«, ki pa je po prihodu sedanjega generalnega direktorja to-

variša Tomažiča, vzkipek bolj kot smo takrat lahko slutili. V tistih težkih časih seveda niso bila urejena delovna mesta. Bil sem istočasno mehanik, šofer, delavec, strojnik in nakupovalec. Kjer se je pokazala potreba, tam si prijel za delo. Sedaj si mladi delavci to težko predstavljajo.

Te težave so mimo, tudi mnoge druge smo že premagali, zato želim za naprej le enak tempo rasti in razvoja.

(Nadaljevanje na 6. strani)

(Nadaljevanje s 5. strani)

Jubilej posebne vrste pa bo za Novo leto slavila JOŽICA GOJKOŠEK. 1. januarja bo Jožica slavila svoj 30. rojstni dan.

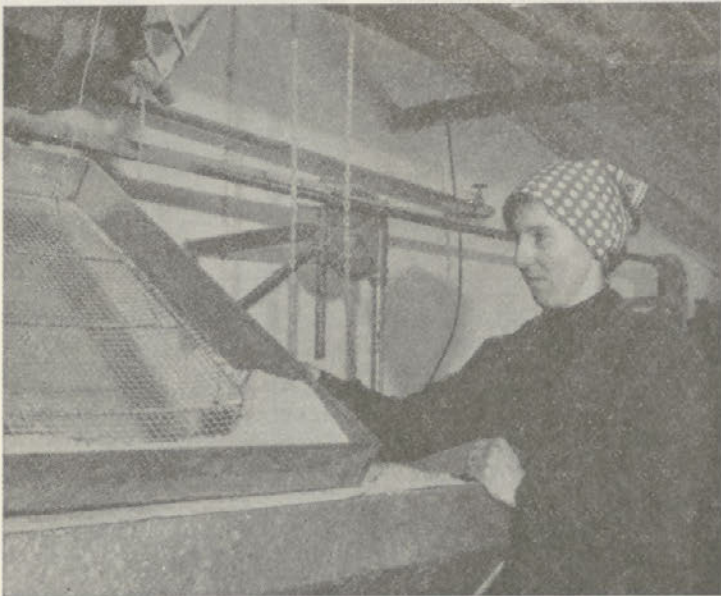
Tudi naše iskrene čestitke!

Jožica je mati dveh otrok od katerih eden obiskuje 5. razred osemletke, drugi pa malo šolo. Na farmi Sela je krmilka.

Delo krmilke je naporno in za-

htevno, saj je treba dobro dozirati krmo, pa tudi druga opravila so zelo pomembna, saj pri nas gojimo matično jato nesnic.

Prizadevam si, da dobro delam, zato se tudi v kolektivu dobro počutim. Mislim, da so medsebojni odnosi na naši farmi zelo dobri, zato pričakujem in želim tudi v novem letu lepih uspehov in razumevanja.

JOŽE PINTARIČ je šofer, vendar je doživel težko prometno nesrečo, zato je že več let priklenjen na stanovanje ali celo posteljo. Čeprav se preživetih muk ne spominja rad, je tokrat povedal to:

V nesreči sem bil ves polomljen. Prvo zdravniško pomoč so mi nudili v Beogradu. Po dveh mesecih so me prepeljali v ptujsko bolnico, od tod pa na ortopedsko kliniko v Ljubljano. V Ljubljani so me toliko »skrpali«,

da je desna noga ostala. Najprej je namreč obstojala bojazen, da jo bodo morali odrezati.

Polnih 13 mesecev sem bil nepokreten. Ko so me po tolikem času spet spravili na noge, sem se počutil kot prerojen. Vsi smo upali, da bo vse v redu. Pa smo se zmotili. Novembra letos sem moral nujno spet na operacijo v mariborsko bolnico.

Bojim se, da desna noga ne bo nikdar več zdrava. Bil bi seveda najsrečnejši, če bi se popravila vsaj toliko, da bi lahko opravljal kako lažje delo. Zelo si želim biti spet med sodelavci. Doma se počutim zelo osamljenega. Poleti še gre, sedaj pa z berglami ne morem in ne smem čez prag.

Moja največja želja v novem letu je, da bi bila moja prošnja za zamenjavo stanovanja ugodno rešena. Prepričan sem, da mi bo kolektiv pri tem pomagal.

No Novo leto je prišel na svet tudi JANEZ FICJAN, ki pa že vrsto let skrbi za brezhibno delovanje hladilnih naprav in drugih strojev v delovni enoti živinska kladnica.

Imeti rojstni dan za novo leto je zame nekaj posebno lepega — svečanega. Žal mi to srečo že več let kazi slabo zdravstveno stanje. Pred leti sem se zdravil zaradi bolezni srca. Lahko pa povem, da je kolektiv zelo obziren in se zato lepo razumemo.

Res je, da težav pri opravljanju mojega dela ne zmanjka. Poskušam jih sproti odpravljati, če pa sem sam nemočen, pridejo na pomoč delavci Servisa.

V novem letu želim vsem obilo zdravja.

x x x

TO PA JE TUDI NAŠA ŽELJA VSEM, KI SO TOKRAT SODELOVALI.

Uredništvo

Vse, razen Renate Mesarič (Foto L. C.)

22. december — dan JLA

Letos praznuje naša Jugoslovanska ljudska armada 37 letnico svojega obstoja, zato je prav, da se v bežnih obrisih spomnimo na zgodovino njenega nastanka in razvoja in damo svoj prispevek ob njenem pustošilu v Evropi.

Zgodovina Jugoslovanske ljudske armade sega v leto 1941, v najbolj mračno obdobje, ki so ga preživljali naši narodi in narodnosti, v čase, ko so nemške in italijanske fašistične sile najbolj okrutno pustošile v Evropi.

Že v prvi polovici leta 1941 se je v razkosani in zasluženi Jugoslaviji začela porajati nova partizanska ljudska vojska pod vodstvom KPJ in njenega generalnega sekretarja Josipa Broza Tita.

Majsko posvetovanje CK KPJ v Zagrebu, je pomenilo začetek najbolj neposrednih priprav na oboroženo vstajo proti okupatorjem in domačim kvizlingom. Na tem posvetovanju je bil med drugim ustanovljen tudi vojni komite na čelu s tovarišem Titom. Potem, ko se je vojni komite preselil v Beograd, je prevzel zelo pomembno in odgovorno delo v

pripravah na splošni ljudski odpor. Že v maju in juniju 1941 je vojni komite usmeril svojo dejavnost v ustanavljanje udarnih in »diverzantskih« skupin, ki so štejele od 5 do 15 ljudi. Te skupine so nastajale v večjih mestih, vključevali pa so se le prostovoljci.

Zaradi vojaško-političnih razmer in nastajanja vedno novih borbениh formacij, je bil vojni komite 27. junija 1941 preimenovan v glavni štab narodnoosvobodilnih partizanskih odredov Jugoslavije, 4. julija pa je izdal direktivo za začetek splošne vstaje, kar je bilo poudarjeno z ustanavljanjem odredov. Borci pa so dobili ime partizan z znakom petokrake zvezde. Odredi prostovoljcev, ki so tedaj šteli do 20 borcev, so postali pomemben dejavnik v nadaljnjem razvoju naše ljudske vojske.

Na posvetu v Stolicah 26. septembra 1941, ki so se ga udeležili voditelji vstaje iz mnogih krajev, je bil Glavni štab NOPOJ preimenovan v vrhovni štab na čelu s tovarišem Titom. Med drugim je bilo na tem posvetu sprejeto tudi navodilo o delu in disciplini v partizanskih odredih.

Partizansko vojskovanje je dobivalo vedno večji obseg, kar nam pove, da se je ob koncu leta 1941 borilo na ozemlju Jugoslavije že 93 odredov s približno 80 tisoč borci.

USTANOVITEV PRVE PROLETARSKE BRIGADE

Zaradi hitrega širjenja in krepitve partizanskih odredov, je vrhovni štab prešel v ustanavljanje višje oblike vojaške organizacije.

22. decembra 1941 je bila v Rudu ustanovljena prva proletarska narodnoosvobodilna brigada s petimi bataljoni in približno tisoč borci, zato ni naključje, da je bil 22. december proglašen za Dan JLA.

V februarju 1942 je vrhovni štab sprejel statut proletarskih narodnoosvobodilnih brigad, do julija 1942 pa je pod zastavo svobode bilo ustanovljeno še 5 novih brigad: druga proletarska, prva krajiška, tretja sandžaška ter četrta in peta črnogorska.

Proti koncu leta 1942 je bilo težišče boja preneseno proti Bosni in Hrvatski. Vseljudska vstaja je dobivala vedno večji razmah, zato je bilo od julija do novembra 1942 na ozemlju Hrvatske, Bosne in Slovenije ustanovljeno že 25 brigad. Že 1. novembra 1941 sta bili ustanovljeni prva in druga proletarska divizija in še šest divizij, ki so štejele dva do tri tisoč borcev.

USTANOVITEV PARTIZANSKE MORNARICE IN AVIACIJE

Septembra 1942 je bil med obsežnimi partizanskimi akcijami na morju ustanovljen prvi primorski vod, decembra pa sekcija za vojno mornarico pri štabu IV. operativne cone glavnega štaba Hrvatske, 14. oktobra 1943 pa je bila v Livnu ustanovljena prva letalska baza.

DRUGO ZASEDANJE AVNOJA

Sklepi drugega zasedanja AVNOJ, ki je bilo 29. novembra 1943 v Jajcu, so bili nova spodbuda za nadaljnjo organizacijo oblasti na osvobojenih

ozemljih in za ustanavljanje novih partizanskih formacij.

Med pomembne sklepe spada tudi sklep o splošni vojaški obveznosti za vse prebivalce naše države od 18. do 50. leta starosti.

V sklepnih operacijah za osvoboditev naše domovine je nastala široka fronta od Jadrana do Drave in Donave, zato je strateški položaj terjal ukinitve korpusov. 1. januarja 1945 so bile ustanovljene prva, druga tretja armada, 1. marca pa še četrta armada.

USTANAVLJANJE PARTIZANSKIH ENOT TUJIH NARODNOSTI

Jugoslovanska armada je obdržala vsejugoslovanski osvobodilni značaj, ki je bil začel in osnovan na zelo širokih temeljih v boju proti fašizmu, zato je imela v svojih vrstah tudi razne enote tujih narodnosti, in to italijansko partizansko divizijo »Garibaldi«, madžarski bataljon »Sandor Pötöfi«, albanski odred »Zenet Ajdini«, češkoslovaški bataljon »Jan Žižka«, poljski bataljon in nemška partizanska četa »Ernest Telman«.

MOČ NAŠE LJUDSKE ARMADE OB KONCU VOJNE

Jugoslovanska armada, ki je zrasla in se razvijala v narodnoosvobodilnem boju in socialni revoluciji, je imela ob koncu vojne štiri armade, pet pehotnih in dve letalski diviziji, 25 artilerijskih in 5 inženirskih brigad, enote mornarice in enote KNOJ z okoli 800 tisoč borci.

Naša narodnoosvobodilna vojska je v štiriletnem krvavem boju priklepala od 30 do 35 okupatorskih divizij z okoli 850 tisoč vojaki.

Posebno sramotno vlogo so igrale v Jugoslaviji razne formacije, sestavljene iz domačih izdajalcev, ki so se izkazale z izredno okrutnostjo in zločini zoper naše borce in civilno prebivalstvo, saj niso priznale niti otrokom in starcem.

Njihove enote so štejele 15 divizij s približno 300 tisoč vojaki.

V »Neodvisni državi Hrvatski« sta bili do konca leta 1944 dve kolaboracionistični formaciji — ustaška vojnica in hrvatsko domobranstvo. Ob koncu leta 1944 so bile oborožene sile Anteja Pavelića reorganizirane v 16 ustaško domobranskih divizij.

Na ozemlju Srbije je bila organizirana srbska državna straža (Milana Nedića), srbski prostovoljski korpus (Dimitrija Ljotića) in legalni četniki (Koste Pećanca). Korpusi »kraljevih četnikov« (Draža Mihajlović) so se z ramo ob rami borili z Nemci v raznih krajih Jugoslavije.

V Sloveniji je okupator ustanovil belogardistično gibanje, iz katerega so rekrutirali slovensko domobranstvo (Leva Rupnika).

Na Kosovu je bila organizirana prostovoljska albanska milica, imenovana balisti.

Pri tem se moramo spomniti še na razne druge sovražne enote, ki so jih sestavljali folksdojčerci, ruski emigranti, bolgarski pristaši (Vanča Mihajlova) in nekateri drugi.

1.700.000 žrtev, ki jih je terjala v Jugoslaviji druga svetovna vojna, je grenak spomin in resen opomin našim bodočim rodovom, kako morajo varovati pridobitve narodnoosvobodilne vojne ter bratstvo in enotnost, ki je bilo skovano v najtežjih časih naše zgodovine.

IZ POSAMEZNIKOV IN SKUPIN NEPREMAGLJIVA ARMADA

Jugoslovanska ljudska armada, ki je v narodnoosvobodilni vojni nastajala in se razvijala iz posameznikov in skupin in se bojevala z orožjem, ki ga je v boju iztrgala nadmočnemu sovražniku, je danes sodobno tehnično opremljena, vojaško in strokovno usposobljena ter ponos nas vseh.

Tovariš Tito je nekoč dejal: »Armada smo mi vsi, vsi delovni ljudje in občani, organizirani v splošnem ljudskem odporu.«

Hiter razvoj naše družbe pa je narekoval podružbljanje oboroženih sil, zato niso le enote JLA naša obrambna armada, ampak mi vsi. Poleg organiziranih enot narodne zaščite, civilne zaščite (slika zgoraj) in teritorialnih enot (slika spodaj), se sleherni delovni človek in občan pripravlja na obrambo pridobitev revolucije in družbenoekonomskih dosežkov, če bi to bilo potrebno braniti pred katerikoli agresorjem.

(Foto L. C.)

Tudi naša delovna organizacija se uspešno vključuje v obrambne priprave in prispeva precejšnja sredstva za tehnično in reševalno opremo ter za strokovno usposabljanje delavcev, da bi se ob morebitni vojni nevarnosti ali vojni lahko uspešno vključili v delo v vojnih razmerah in v obrambo naše domovine.

Podružbljanje obrambnih priprav in varnosti je danes ena pomembnih pravic in dolžnosti vseh delovnih ljudi in občanov povsod, kjer delajo in živijo.

Ob Dnevu JLA čestitamo tudi delavci naše delovne organizacije vsem pripadnikom naše ljudske armade.

Jakob DIVJAK

Iz posameznikov in skupin je v krvi nastajala močna, sodobno opremljena armada

ČEMU SE SMEJEJO VOJAKI IN TERITORIALCI

Pri politični vzgoji je predavatelj omenil Mrtvo morje. Vojak, ki ni bil preveč na tekočem z geografijo vpraša soseda, ki je bil odličen strelec: »Čuj, zakaj se pa imenuje mrtvo morje?«

»Glej ga no« odgovori on, »zato pač, ker ga je nekdo ustrelil.«

NA VAJI OPAZOVANJA PONOČI

(Tovariš desetar! Pri orientiru slišim sovražnika, da kašlja, vidim pa ga ne. Kaj naj storim?)

»Nesi mu C- vitamin. Tudi jaz sem ga dobil ko sem kašljal.«

Vtisi s 16. svetovnega kongresa

RAZSTAVA

V okviru kongresa je bila dan poprej odprta strokovna razstava, kjer so sodelovali številni proizvajalci opreme, razna perutninarska združenja, farmakološka industrija, številne perutninske reprodukcijske firme in nekatere založbe za perutninarski

tisk. Skupno je razstavljalo 133 razstavljalcev. Najštevilnejši so bili zastopniki iz Južne Amerike, Severne Amerike in Evrope, nekaj pa jih je bilo tudi iz Azije, Afrike in Avstralije. Industrijsko opremo in embalažo je razstavljalo 63 razstavljalcev, razna združenja in izvozne firme je za-

stopalo 16 razstavljalcev, reprodukcijske firme 20 razstavljalcev, zdravila in razne dodatke je prikazalo 31 razstavljalcev, tisk pa 3 razstavljalci. Razstava je bila v prostorih hotelov Nacional in Sheraton. Na razstavi smo se pogovarjali s številnimi predstavniki, kot so Stork, PBU

Izrael (Anak), Barker, Euribrid, G. Johnson, Pilch, Chore time, CASP Brazilija, Greco Brazilija, Bik Dutchman, Cop Intr., Hubbard in James Way Co, Merk Sharp, MOBA in ostali.

Pri firmi za izvoz perutnine iz Brazilije so nam povedali, da so v lanskem letu izvozili 40.000 ton perutninskega mesa. Pri firmi James Way Co., ki proizvaja inkubatorje, so povedali, da je firma Bekoto v konkurzi (?), pri firmi G. Johnson nam je predstavnik dejal le, da se njihova oprema v Evropi vse manj plasi zaradi neelastičnosti Angležev, pri firmi Stork sva videla nov stroj za pakiranje brojlerjev, ki pa še ni popolnoma razvit. Pri firmi Pilch so nama zagotavljali, da so zelo napredovali v kvaliteti in kvantiteti reprodukcijskega materiala brojlerskih staršev, obljubili so, da bodo poslali prospekte.

Razstava je nudila dokajšen vpogled v trenutne novosti na vseh področjih potreb v perutninski proizvodnji. Zlasti je impresional organiziran nastop združenih perutninarjev v izvoznih združenjih, zlasti Angležev, Kanadčanov, Izraelcev in Brazilcev. Za razliko od teh pa je bil nastop multinacionalnih družb

Notranjost kokošnjaka kjer je razvidna preprosta rešitev s steklenimi stenami, kar omogoča ugodna klima.

Preskrba s koruzo vsak dan bolj kritična

V oktoberski številki našega glasila je bil objavljen članek »Problematika pri preskrbi s koruzo«.

V sestavku nas je pisec seznanil s časovnim zaporedjem težav, ki smo jih imeli pri nabavi koruze v tekočem letu in v času spravila letošnjega pridelka. Današnji članek pa ima namen seznaniti bralce s tekočo problematiko.

Potrošniki koruze smo pričakovali po spravilu letošnjega pridelka razrešitev problemov, ki so nas spremljali skozi vse leto. Pričakovali smo, da se bo koruza ponovno pojavila v zadostnih količinah, saj letina razen zakasnitve ni kazala večjih odstopanj. Sporedno s pričakovanjem, da se bo po žetvi ponudba koruze povečala, smo računali tudi na znižanje cene. Predstava o višini cene za koruzo sicer ni slonela na višini 2,30 din za kilogram, ampak nekoliko višje, v vsakem slučaju pod 3,00 din za kilogram.

Žal, pričakovanja niso uresničena. Ponudba koruze v zelo zmanjšanem obsegu se je ob žetvi sicer pokazala, vendar je zelo hitro splahnela. Razlogov za to je več. Eden teh je sigurno ta, da so se silosna skladišča v žitnorodnih krajih države povečala po kapacitetah in da

niso bila zasedena s pšenico v taki meri kot v preteklem letu. Torej se je koruza lahko skladiščila in je pridelovalci niso marali ponuditi takoj, že ob žetvi. Nadalje je povsem razumljivo, da se je ponudba znižala na račun varnostnih zalog, ki jih pred žetvijo ni bilo, so pa potrebne. Zelo občutno je na ponudbo vplival tudi dogovor v AP Vojvodini, po katerem je pridelavec letošnje koruze primarno predmet prometa v pokrajini in se ponudba ni razširila v širši prostor, itd. Razlogov za zmanjšano ponudbo je verjetno še več, vendar kljub vsemu niso povsem razumljivi.

Še mnogo manj razumljiva pa so dogajanja okrog cene. Ta je postala konstatna torej brez pričakovanih premikov na nižje. Nasprotno, pridelovalci koruze pričakujejo celo višje cene. Cena danes znaša 4,35–4,40 din z 1 kilogram in se v ničemer ne razlikuje od cene pred spravilom koruze, kot da nove letine sploh ni bilo. Pri tem pa je znano, da se cena koruze na zunanjih trgih zmanjšuje in znaša približno 2,00 din za kg. Ob takih dejstvih verjetno ni mogoče povsem izključiti povezave med znižano ponudbo in ceno koruze pri nas ter popolnoma

abstrahirati mišljenja, da je stanje na trgu s koruzo posledica samo objektivnih činiteljev.

Zvezni izvršni svet je na zahtevo republik in pokrajin odobril uvoz koruze v vsini 600.000 ton. Delno, in sicer 150.000 ton koruze naj bi pripelo v državo do konca tekočega leta, preostalih 450.000 t pa naslednjo pomlad. To odločitev ZIS smo lahko prebrali tudi že v dnevnem časopisu. Pri nepoučenem bralcu bi količina, ki je odobrena za uvoz, vzbudila mišljenje, da je s to odločitvijo problem koruze rešen. Vsi, ki pa poznamo situacijo okrog koruze nekoliko bolje vemo, da predstavlja navedena odobritev le polovično rešitev in še to le za omejen čas. Odobrena količina uvoza bo konkretno na primeru naše DO zadovoljevala le 50 % potreb po koruzi. Po razdelilniku dobi naša DO od količine 150.000 ton, ki se bo uvozila do konca letošnjega leta 2.600 ton v okviru količine 22.500 ton, kolikor je kontingent za našo republiko. Nekoliko nižjo količino pa bo naša DO dobivala iz kontingenta 450.000 ton, katerega bomo uvozili v času od I.–IV. 1979. Republika Slovenija bo v navedeni količini uvoza zastopana s 74.000 tona-

mi ali ca 15.000 ton mesečno. Pri naši povprečni mesečni porabi predstavlja količina uvožene koruze torej le ca 50 % potreb. Pri takih predvidevanjih pa ni moč zanemariti dejstva, da koruza za naslednje leto še ni kupljena in je zato še vedno vprašanje realizacije aktualno. Če izhajamo iz stališča, da se bo realiziral predvideni uvoz 450.000 ton koruze spomladi prihodnjega leta, ne moremo mimo izkušenj. Ta namreč govore — praksa pri uvozu ostalih surovin in materiala — da uvoza ni mogoče doseči v naprej predvidenih rokih. Doseči se da neko mesečno povprečje ne pa rok. To pa je še dodatna težava, ker bo recimo prišla koruza 10. januarja, naslednja pošiljka pa šele 25. februarja. Če bo tako, se bodo odprle daljše časovne praznine, za katerih pokritje pa danes še ne poznamo rešitve.

Iz vsega povedanega lahko sklepamo, da se situacija popolnoma nič ne izboljšuje, marveč se celo slabša. Trenutno je cena koruze že 4,50 din za kilogram, napovedi na domačem trgu pa vzbujajo bojazen, da tudi to ni zgornja meja.

Delegati na XVI kongresu od leve proti desni: KALUZA, LOČNIŠKAR, LEE (Koreja), PETER (CSSR), BRGLEZ, KMECL in ČERVENKA (CSSR)
Foto: Marko Volk

reprodukcijskega materiala samostojen, a tudi dokaj samozavesten. Na razstavi kot na kongresu smo srečali številne znane predstavnike, prav tako smo se spoznali z novimi. V okviru kongresa je bil tudi svetovni kongres proizvajalcev konzumnih jajc, kjer so se dogovorili, da bodo takšen kongres organizirali vsako leto. Prav tako je bila ob zaključku kongresa dana informacija, da bo 1. kongres latinoameriških perutninarjev leta 1979 v Limi.

Ob zaključku kongresa je bila podana tudi informacija o članstvu držav v W. P. S. A., kjer Jugoslavija še vedno ni član. Vemo pa, da so bili poskusi organiziranja perutninarjev v perutninarsko združenje po republikah, kar je imelo za cilj ustanoviti perutninarsko združenje Jugoslavije, katero bi se včlanilo

v W. P. S. A., kar pa dosedaj še ni uspelo.

OBISK PRI ZDRUŽENI ORGANIZACIJI C. A. C.

Po kongresu je holandska firma Euribrid organizirala in delno financirala 2-dnevni obisk pri združeni organizaciji C. A. C. za kmetijstvo. Aranžma ekskurzije je bil organiziran pred kongresom, prijavljenih je bilo preko 100 udeležencev, udeležilo pa se jih je okoli 70, med temi celotna slovenska delegacija.

Ustanovitelj firme C. A. C. je Japonec Simo Moto, ki je prišel v Brazilijo že leta 1915, firmo pa so ustanovili pred 50 leti, ko je 83 farmerjev vložilo kapital v zadrugo.

V začetku je bila glavna kul-

tura krompir. S perutninarstvom so se začeli baviti leta 1937, ko so iz Japonske uvozili stare starše in inkubatorje. Pomembnejši razvoj se je začel leta 1960 in je danes glede kalitete in kvantitete doživel največji napredek v primerjavi z ostalo kmetijsko proizvodnjo. C. A. C., ki je oddaljen od S. Paula 25 km, je danes največji proizvajalec in oskrbovalec s perutnino v Braziliji. V svojem sestavu ima 18 tovarn krmil, 5 valilnic, 3 perutninske klavnice, 3 farme staršev in 1 farmo starih staršev. Pogodbeno so vezani z 19 farmami za oskrbo staršev in DSP oziroma valilnih jajc. V letu 1977 je znašala vrednost perutninske proizvodnje 70 milijonov ameriških dolarjev, v letošnjem letu pa pričakujejo vrednost 100 milijonov ali povečanje za 40 %. Na brazilskem perutninskem trgu pred-

stavljajo okoli 10 % v perutninskem mesu, jajcih, krmilih, DSP ter okrog 20 % hybro brojler-skih staršev in 20 % hisex staršev za konzumna jajca. Poudarjajo, da so leta 1973, ko so začeli z nabavo materiala pri firmi Hybro, imeli številne administrativne in tehnične probleme z dobavitelji reprodukcijskega materiala oziroma s kupci.

Po pozdravnem govoru predsednika družbe, Japonca, v upravnem poslopiju, smo si ogledali nekatere objekte firme C. A. C.

FARMA ARACOIABA

Farma Aracoiaba v sklopu C. A. C. je oddaljena od S. Paula nekaj čez 100 km in ima valilnico, objekta za hybro in hisex stare starše ter malo mešalnico.

(Nadaljevanje na 10. strani)

Vtisi s 16. svetovnega kongresa perutninarstva

Način čiščenja kokošnjakov

Skupno je bilo za to investirano 905.000 ameriških dolarjev. Po dokončani izgradnji bo znašala kapaciteta za hybro stare starše 42.000 živali, za hisex stare starše pa 6000 živali. Valilnica pa bo proizvedla preko 6.000.000 valilnih jajc oziroma okrog 2.000.000 staršev DSP. Farma je zgrajena na področju 200 ha. Objekte z valilnico smo videli le med vožnjo iz avtobusa, ker niso dovolili vstopa. Od daleč smo lahko opazili, da so objekti cene gradnje, zaradi ugodne klime so stene iz mrež in so objekti odprti. Vzreja je intenzivna, oprema pa v glavnem lesena, kot smo videli ob malem jezeru, kjer jo perejo. Ob našem prihodu na farmo smo prisostvovali majhni slovesnosti, ko je predsednik Euribrida Van den Eynden slavnostno prerezal trak v znak otvoritve manjšega poslopja za administracijo in garderobe.

PERUTNINSKA KLVAVNICA V KRAJU COTIA BLIZU SEDEŽA FIRME C. A. C.

Klavnica je starejšega datuma, tako stavba kot oprema. Kapaciteta znaša 2.000 piščancev na uro. Obdelujejo jih po načinu grill, piščance pa tudi razrezujejo, vendar le na 6 delov. Glede organizacije, produktivnosti in reda, ni mogoče dati ugodne ocene, sicer pa je težko primerjati razmere v naših klavnicah z razmerami pri njih.

FARMA STARŠEV MOINHO VELHO

Farma vzreja staršev hybro, vodi pa jo eden ustanoviteljev C. A. C. Na njej in tudi v drugih farmah delajo Japonci iz rodbine ustanovitelja. Proizvodni podatki, katere smo dobili, so zelo ugodni. V 39 tednu starosti zna

nosno slamnato nadstrešnico s tipičnim indijansko-brazilijskim kosilom, tj. s številnim južnim sadjem in z mesom, pečenim na žaru (podobno kot pečemo pri nas piščance po ptujsko), za kar so imeli zidan kanal, v katerem so kurili oglje, v kanalu pa so bile nameščene mreže, na katerih so na dolgih nabodalih pekli vse vrste mesa in tudi ribe. Začimbe so bile okusne, primerno ostre. Glavna pijača so bili sokovi in pivo.

Na farmi Moinho Velho pa smo po ogledu bili potreženi z velikimi grmadami pomaranč, mineralne vode in s pecivom.

C. E. A. G. E. S. P.

To je velika tržnica blizu S. Paula za odkup in distribucijo kmetijskih pridelkov, zlasti povpretnine, sadja in žitaric.

Skladišča se razprostirajo na področju 50 ha, zaposlenih pa je preko 13.000 delavcev. Tu je možno videti za nas nepojmljive količine kvalitetnih pridelkov, ki se po odkupu sortirajo in pripravljajo za prodajo. Tržnica je podobna pravemu vrvežu kamionov in delavcev, kjer traja promet od jutra do večera. Poprečna dnevna najemnina za kvadratni meter znaša okrog 100 cruzeiros.

NEKAJ OSTALIH OPAŽANJ

Seveda ni mogoče dati neke splošne ocene glede Brazilije, njenega standarda in ostalih življenjskih pogojev, temveč lahko opiševa le tisto, kar sva slišala in videla v kratkem času, in še to le na majhnem področju Brazilije.

Povedali so, da bi morala biti začetna plača za nekvalificirane delavce okrog 1660 krizeirov, za delavce z visokošolsko izobrazbo pa od 10.000 — 20.000 krizeirov mesečno. Gotovo je, da so plače zaradi nizke produktivnosti tudi nižje in da je marsikaj prepuščeno volji lastnikov. Na splošno je velika razlika v standardu med maloštevilnimi bogatimi sloji, številnejšim srednjim slojem in najštevilnejšim slojem slabo plačanih oziroma nezaposlenih delavcev. Tako so vidna v predmestjih Rio de Janeira številna revna naselja, imenovana favele, kjer v glavnem prebivajo temnopolti prebivalci.

V mesnicah firme Vills, katera oskrbuje tudi hotele in restavracije Rio de Janeira, sva ugotovila naslednje cene za meso:

- filet mignon 90 Cr/kg — govedina,
- meso s kostmi prve kvalitete 57,70 Cr/kg,
- drobovina od 30 — 48 Cr/kg,
- teletina 60 Cr/kg,
- svinjski kare 58 Cr/kg,

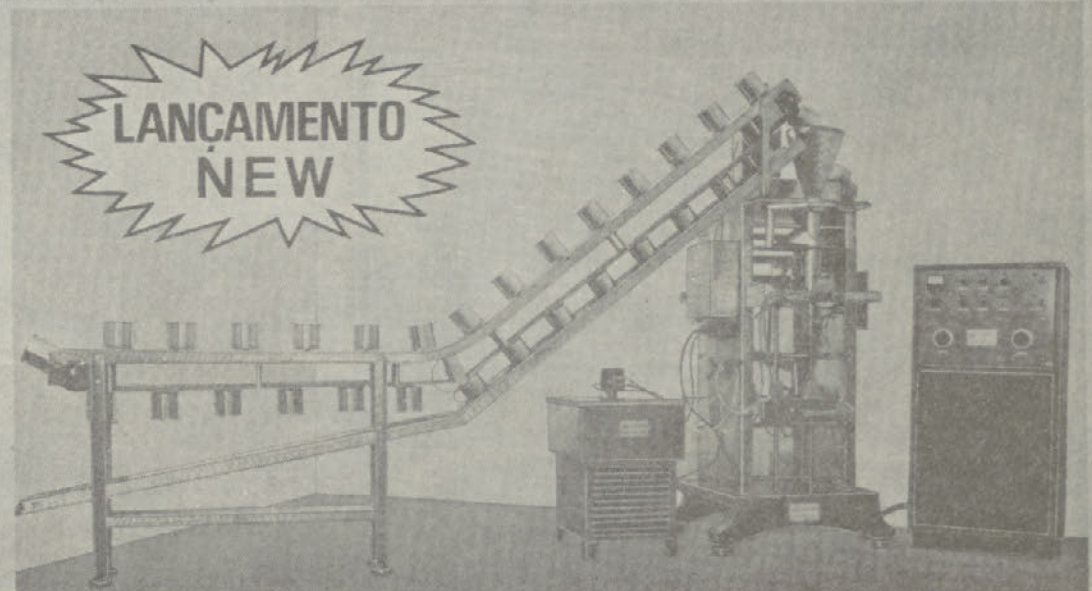
Na razstavi so bili številčno zastopani proizvajalci opreme iz Južne Amerike. Na sliki stroj za pakiranje drobovine brazilske tovarne GRECO

GRECO MÁQUINAS LTDA.

“MÁQUINA EMBALADORA AUTOMÁTICA PARA MIUDOS DE FRANGO EM SAQUINHOS DE POLIETILENO”

“AUTOMATIC PACKING MACHINE FOR CHICKEN GIBLETS IN POLY BAGS”

LANÇAMENTO
NEW

Slovenska delegacija v Riu

Foto: Slavko Brglez

- sveže kokoši 30 Cr/kg,
- sveži brojlerji 35 Cr/kg,
- race, zmrznjene 65 Cr/kg,
- purani, zmrznjeni 45 Cr/kg,
- konzumna jajca 1 — 1,5 Cr komad.

Oceniva lahko, da so cene življenjskih artiklov podobne našim, morda celo nekoliko nižje. Cene tekstila so višje, cene avtomobilov so podobne zahodnoevropskim, cene zdravstvenih uslug so zelo visoke, cene ostalih uslug (mestni prevoz, taksi) so različne in odvisne od kvalitete. Ponudba blaga v trgovinah vseh vrst je zelo raznolika, urejenost pa nekoliko slabša kot pri nas.

POTOVANJE

Zataknilo se je na Brniku. Z radi megle ni vzletelo letalo proti Rimu. Zato so nas s kombijem prepeljali v Trst (preko Furlanije, ker je bil promet proti Sežani premočan). Na letališče Ronchi pri Trstu smo prispeli tik pred odhodom letala. Vožnja do Rima je trajala eno uro, od 16. do 17. ure z italijansko letalsko družbo ATI. Iz Rima se je začel polet v Brazilijo zvečer ob 23. uri. Z enournim postankom v Lizboni, je letalo DC 10 brazilске družbe VARIG pristalo na letališču Galeo na otoku Guvernante v Riu de Janeiro točno ob 7.40 po predvidenem letalskem redu. Vsi navedeni časi so

krajevni. Preračunano na naš čas, je potovanje trajalo v Rio de Janeiro skupaj preko 24 ur, čiste vožnje z letalom pa je bilo okrog 13 ur. Nepozaben je najdaljši let brez pristanka od Lizbone do Ria preko Atlantika, ki traja 9 ur. Letalo je letelo zelo mirno, v višini 11—12.000 metrov. Med vožnjo postrežejo stewardi in stewardese s tremi obroki najrazličnejše hrane in pijače. Brezalkoholne pijače so brezplačne. Ob pristanku v Riu, smo vsi potniki, bilo nas je okrog 300, zaploskali pilotom za uspešno vožnjo.

V Braziliji smo potovali z letalom iz Ria do Sao Paola, nato od Sao Paola na tromejo Brazilija—Argentina—Paragvaj, kjer so sloviti slapovi Iguacu v pragozdu na reki Parana. Za en dan smo odpotovali v uradno prestolnico Brasilia, ki je popolnoma novo mesto. Zanimiva je verjetno le za arhitekte in sociologe, za turiste pa po našem mnenju nima pogojev.

Klima je neznosna, razdelje v mestu so velike, ljudje niso preveč prijazni, delujejo nekam utrujeno. Odločitev o novi prestolnici ter o njeni lokaciji je še vedno sporna, vendar je njen zazidalni načrt po vsej verjetnosti idealna rešitev za administrativne in za vse vrste diplomatskih dejavnosti.

Potovanje domov se je začelo iz Brazilie ob 13. uri (po na-

šem času ob 17. uri) preko Rima. Na Brniku smo pristali drugi dan po 19. uri, v Ptuj pa sva prispela okrog 23. ure. Potovanje je torej trajalo skupaj 30 ur. V teh dvanajstih dneh sva preletela z letalom okrog 25.000 km. Napor sva čutila še nekaj dni.

ZAKLJUČEK

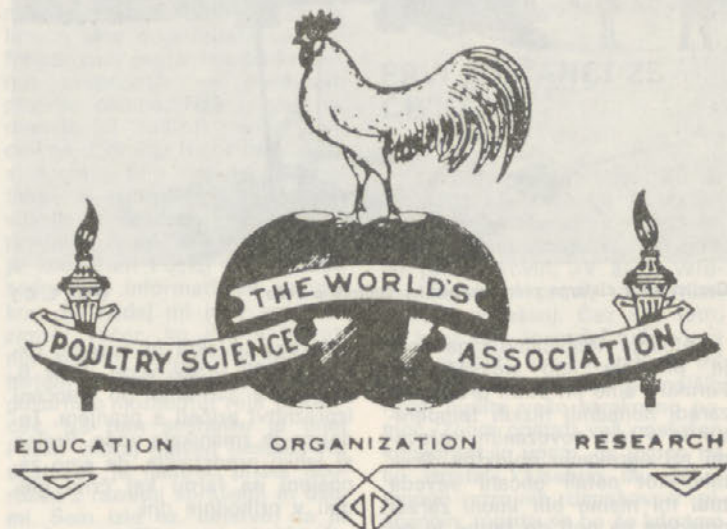
16. svetovni kongres za perutninarstvo je bil mogočna manifestacija perutninarske industrije v svetu. Opazen je velik napredek v perutninarski znanosti na vseh področjih, prav ta-

ko hitra rast perutninarstva, zlasti v razvijajočih se državah.

V Evropi se perutninarstvo količinsko zelo močno razvija, je pa opazna dominacija ZDA, tako glede reprodukcijskega materiala kot glede znanstvenih dognanj.

Prepričana sva tudi, da bodo naši sodelavci imeli korist od tiskanega materiala, katerega sva prinesla s kongresa, saj predstavlja najnovejše izsledke iz perutninarstva.

Slavko Brglez in
Marko Volk

Simbol svetovne zveze za perutninarske znanosti

Kako izboljšati Ptujski perutninar?

Naše glasilo vsi radi vzamemo v roke, vendar si v isti sapi vsi želimo tudi to, da bi bil Perutninar še boljši. V uredništvu smo o tem mnogo razmišljali. V ta namen smo tudi predlagali, da so samoupravni organi in družbenopolitične organizacije v sleherni TOZD izbrale po enega sodelavca iz TOZD, kakor tudi po enega iz vsake osnovne organizacije ZK in sindikata.

Od teh sodelavcev zadolženih za delo na področju informiranja smo pričakovali predvsem to, da bi v svoji TOZD vspodbujali k pisanju, istočasno pa sami posredovali uredništvu informacije o drobnih dogodkih. Na te se največkrat nihče ne spomni, vendar so za kolektiv pomembni, včasih zelo pomembni.

Take informacije so recimo:

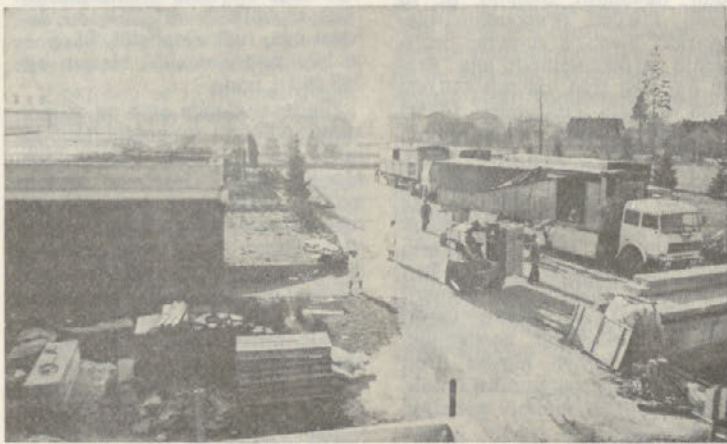
— Živorad Marinkovič piše, da je bilo dne 15. 12. 1978 v okviru delavskih športnih iger občine Ptuj izvedeno tekmovanje v pikadu. Pomerile so se tekmovalke iz KK Ptuj, ki so bile z 265. krogi prve. Drugo mesto so osvojile tekmovalke Perutnine z 254. krogi, sledile pa so tekmovalke SO Ptuj 239, SDK Ptuj 208 in TGA Kidričevo 207 krogov.

— Iz valilnice pa sporočajo, da je te dni prispela oprema dodatnih pet inkubatorjev (slika spodaj). Inkubatorji bodo vgrajeni v začetku leta 1979.

Pričakujemo, da bo podobnih kratkih vesti v prihodnjem letu mnogo in s tem naš Perutninar še pestrejši.

Uredništvo

Sao Paulo se razvija v eno izmed največjih mest na svetu

Nesnice na Selah niso ostale žejne

Gasilci so s cisterno redno dovažali prepotrebno vodo

(Foto L. C.)

Letošnja neobičajno rana zima je prinesla kup nevšečnosti. Farmarji smo jih čutili predvsem zaradi nenadnih nizkih temperatur in s tem povezanimi težavami pri ogrevanju objektov. Prav tako kot ostali občani seveda tudi mi nismo bili imuni zaradi poredice na poti do farme in po farmi. Toda glavne težave so se pokazale drugje.

Zaskrbljenost ob vsakodnevni novicah o pomanjkanju vode v rekah in preteči redukciji električnega toka se je pridružila bojazan pred pomanjkanjem pitne vode. Domačijam v neposredni bližini selske farme so začeli usihati studenci in tudi na sami farmi, kjer imamo lasten studenec. Opazili smo, da vodostaj počasi pada. Nekaj upov smo gojili, pričakujoč odjugo, naši upi pa so z zmrzaljo propadli. 6. decembra dopoldan so črpalke začumele v prazno. Voda je dobesedno nehala pritekati v studenec. Farma nesnic v Selah je ostala brez vode.

STOTISOČ GRL JE OSTALO BREZ VODE

V ilustracijo povem, da imamo od skupno 24 objektov trenutno naseljenih 20 objektov, da je od tega šest objektov jarčic in 14 objektov kokoši nesnic v polni nesnosti. Skupno je to okrog 110.000 dragocenih plemenitih živali z dnevno proizvodnjo 40.000 valilnih jajc. Bralec naj tudi izve, da teh 110.000 živali dnevno konzumira 15.000 kg krmil in popije v normalnih pogojih okrog 35.000 litrov vode. Vodo pa rabimo tudi za pranje objektov in ostale potrebe. Za 20. december je na farmi planirana vhljevitve 24.000 dan starih piščancev matične jate v štiri proizvodne objekte. Perutinarji poznamo in vemo kako važen člen v proizvodnji predstavlja temeljita priprava hlevov pred vhljevitvijo. Če zanemarim ostale podrobnosti bo zanimiv podatek, da porabimo za pranje enega

selskega objekta in opreme okrog 25.000 litrov vode. Prav 6. decembra pa smo po končani izpraznitvi pričeli s pranjem. Tedaj pa je zmanjkalo vode. Bralec si lahko predstavlja, da smo zaposleni na farmi kaj črno gledali v prihodnje dni.

Le hitrim, premišljenim ukrepom in prizadevnosti vsakega posameznika se lahko zahvalimo, da po šestih dneh nenehne bitke za vodo, proizvodnja ni utrpela škode, ki bi lahko bila katastrofalna. Kot je že bilo na farmi v preteklosti, je disciplinirani kolektiv znova dokazal svojo požrtvovalnost in prizadevnost.

GASILCI SO POMAGALI

Na kratko bom opisal, kako smo ukrenili. Za preskrbo z vodo smo zaprosili Gasilsko zvezo v Ptuj. Vodo so nam dovažali iz Ptuja z gasilsko cisterno zmogljivosti 5000 l, iz katere smo prečrpavali vodo pod pritiskom preko hidrantov v farmsko vodovodno omrežje. Zaradi izgube pritiska na razvejanem in verjetno defektnem vodovodnem omrežju smo morali po objektih že drugi dan začeti natakati vodo direktno iz cisterne v vodovodne rezervoarje, tako vseh pet dni. Takšen način je kaj zamuden in je zahteval stalno prisotnost zaposlenih ne glede na delovni čas, tudi v nedeljo. Skupno je bilo pripeljanih 39 cistern ali 195.000 l vode.

Glede studenca smo se po posvetu odločili za poglobitev, ki jo je izvedel SGP Konstruktor Maribor TOZD Gradbena obrt s svojimi studenčarji. Izvajalec je, razumevajoč naše kritično stanje, v rekordnem času uspešno končal poglobitev. Strokovnjaki studenčarji so imeli pri ogledu našega studenca kritične pripombe glede izvedbe. To me je spodbudilo, da sem pobrskal po arhivu in našel projekt »Vodovod na farmi Selah«. Leta 1963 je izvajalec pri gradnji studenca

zagrešil nekaj nepopravljivih napak, ker se ni držal detajlov, ki jih je predvideval projekt. Če ne bi bilo teh napak, bi lahko ob priliki sedanjega poglobljanja končno usposobili obstoječi studenec, tako pa smo prisiljeni v čim krajšem času zgraditi novega, kajti sedanja rešitev je le začasna značaja.

JATA JE REŠENA, TEŽAV PA ŠE VSEH NI KONEC

Trenutna bitka z vodo je dobljena! Pred nami je zahtevna na-

loga pripraviti objekte, ker je glede na kratek čas 9 dni, ki nam še ostanejo do vhljevitve enkratni primer v obstoju farme. Pomisliti je treba, da porabimo normalno samo za pranje in razkužbo enega objekta 3 delovne dni, neupoštevaje ostalega dela, kot so dovoz stelje, planiranje stelje in sestavljanje opreme in grelnih naprav.

Tudi to nalogo bomo izpolnili. Kljub trdemu delu in odrekanju v dneh vodne krize je kolektiv odločil, da bodo piščanci ne glede na napore 20. decembra vhljevljeni v dobro pripravljene in ogrete objekte.

Anton Kolednik

Nove proizvodne zmogljivosti pri Kooperaciji Hajdina v letu 1978

Leto 1978 se izteka in v tem času je potrebno opraviti pregled opravljenih nalog in pridobitev ob istočasnem zastavljanju novih. Takšen pregled podaja Hranilno kreditna služba pri TOK Kooperaciji.

Osnovna naloga naše HKS je pridobivanje novih kooperantov ter kreditiranje izgradnje njihovih hlevov.

V začetku leta 1978 je bilo v gradnji 22 hlevov — še iz leta 1977.

Med letom 1978 je pričelo z gradnjo hlevov 52 kooperantov, tako da je bilo do 30. 11. 1978 v gradnji skupno 74 hlevov s povprečno kapaciteto 9000 komadov piščancev.

Gradnje so potekale zadovoljivo, saj so v poprečju bili hlevi dani v proizvodnjo v pogodbenem roku 8 mesecev. Nekaj hlevov je bilo dograjenih in usposobljenih za rejo celo predčasno, že po 4 do 6 mesecih, vendar pa jih nekaj še vedno tudi kasni.

Med letom se je začela proizvodnja v 37 hlevih s povprečno kapaciteto 8.000 komadov na turnus, kar predstavlja 296.000 komadov enkratne vhljevitve. Ob koncu leta je ostalo v gradnji še 37 hlevov, ki bodo dani v proizvodnjo predvidoma v 1. polletju prihodnjega leta.

Ob teh podatkih je posebno velikega pomena to, da je bilo od skupno 74 gradenj v letu 1978 samo na področju ptujske občine začelih 32, od skupnega števila 37 dograjenih hlevov pa je bilo v ptujski občini danih v proizvodnjo 15 hlevov.

Želja nas vseh je, da bi se kooperacija v čim večji meri širila

na področju občine Ptuj, je bila v letošnjem letu potešena, saj še ni bilo doslej tolikšnega odziva iz občine. Interes za novogradnje še vedno ni upadel, kar je vsekakor razveseljivo glede na proizvodni plan DO in istočasno TOK Kooperacije, ki predvideva tudi za prihodnje leto širitev kooperacijske proizvodnje.

Kljub precejšnjemu zanimanju za gradnjo precej interesentov ne pride v poštev zaradi neustreznih možnosti za električno napeljava in vodovod. To velja predvsem za manj razvite predelne, kamor bi takšna oblika kooperacije vsekakor morala najti pot. Tako najdemo naše hleve predvsem v razvitejših predelih. Takšno stanje bo vse dotlej, dokler ne bo tudi do manj razvitih delov občine pritekla voda iz vodovodnega omrežja in dokler ne bo na razpolago dovolj električne energije.

Za kreditiranje novih proizvodnih kapacitet je HKS v letu 1978 razpolagala delno še s sredstvi iz preteklega leta (bančni krediti in kredit iz združenih sredstev TO PP) in jih porabila v višini din 10.250.000,—. Obenem pa je bilo v tem času porabljenih še din 8.860.000,— iz združenih sredstev TO PP, katere so za ta namen združile za leto 1978 din 10.000.000,— kreditnih sredstev.

Menimo, da je HKS v tem letu dosegla postavljeni plan investicij in če bodo zagotovljena sredstva, bo poskušala tudi v prihodnjem letu storiti vse, da bo zadostila potrebam TOK Kooperacije in istočasno celotne DO.

Marija Pešec

FRANC PUČKO

Kraj Novinci, do nedavnega Smolinci, se razprostira po hri-
bih in dolinah ob tromeji ptujske,
radgonske in lenarške občine. Hiša
Pučkovih stoji 500 m od vijugaste,
s kamenjem posipane ceste Vitomarci—
Juršinci. Tu živi mlada družina, ki se
dni pridružuje mnogim pridnim
delavcem — rejcem piščancev TOK,
Mesokombinata Perutnina Ptuj.

NA ROBU OBČINE

Da smo res na robu ptujske
občine, v osrčju Slovenskih gor-
ic, že dovolj zgovorno potrdi
dejstvo, da elektriko dobivamo
iz Radgone — pove mladi gospo-
dar. Otroci iz naše krajevne
skupnosti Vitomarci pa hodijo v

šolo v Juršince, Staro goro pri
Vidmu ob Ščavnici in Cerkve-
njak, višji razredi pa celo v
Ptuj.

Na vprašanje, kako je postal
naš kooperant, mi je tov. Pučko
odgovoril: »Razmišljal sem v
kakšno proizvodnjo se naj pre-
usmerimo, da bi nam naša hri-
bovska kmetija dajala boljši kos
kruha. Kolebal sem med prašiči
in piščanci. Moje kolebanje ste
izkoristili vi Perutnarji. Na va-
šem informativnem sestanku v
Vitomarcih sem se dokončno o-
dločil za rejo piščancev. Zapro-
sil sem za kredit in tudi za grad-
beno dovoljenje. Meseca aprila
smo sklenili kooperacijsko kre-
ditno pogodbo, nato smo začeli
nabavljati in dobivati gradbeni
material, buldožer nam je zra-
val del hriba in tako smo v me-
secu maju začeli intenzivno gra-

di. Pri gradnji ni bilo večjih za-
stojev, le s cementom so bile
občasne težave. Ob gradnji sta
nam s strokovnimi nasveti dosti
pomagala ing. Zajc in mag. Volk.
Prav njuni nasveti in moja po-
slušnost so pripomogli, da je bil
hlev dne 5. decembra od komi-
sije SO Ptuj brez večjih pri-
pomb tehnično prevzet in izda-
no uporabno dovoljenje.«

SEME JE PADLO NA PLODNA TLA

In res je tako, kot je povedal
naš sogovornik, TOK Hajdina je
lansko leto organizirala več in-
formativnih sestankov po krajev-
nih skupnostih — predvsem
ptujske občine. Naš glavni na-
men je bil razširiti rejo piščan-
cev na področju Haloz in Slo-
venskih goric, tam kjer še piščanci
tako ne »smrdijo« kot se nam
včasih to dozdeva v ravninskih
predelih. Smelo lahko trdim, da
je kooperant Pučko eden izmed
sadev teh informativnih sestan-
kov. Še sedaj mi je v spominu
zimski večer, ko sva s takrat-
nim vodjem kooperacije tov. Ča-
terjem v stari šoli v Vitomarcih
govorila o možnostih reje piščan-
cev. Na tem sestanku je imel
Pučko skoraj glavno besedo. Na
sestanku je namreč prišel obo-
rožen z različnimi vprašanji in d-
vomi. Sam izid oz. dejstvo, da je
postal naš kooperant potrjuje,
da je dobil zadovoljive odgovore
na svoja vprašanja.

V nadaljevanju je povedal, da
sta z ženo edini delovni sili na

12 ha posestva. Sina nam je živ-
ljenjski tempo — preseljevanje
iz vasi v mesto — odnesel v
Ljubljano, je poklicni šofer pri
Agroobnovi. Želi si, da bi dobil
zaposlitev bližje domu, morda bo
še kdaj prevažal krmila in pi-
ščance pri Perutnini, hčerka obi-
skuje 7. razred osnovne šole v
Ptuj, že sedaj pa pravi, da bo
šolanje nadaljevala. Naše naj-
večje upanje je naš 2-letni sinek,
tega si moramo vzgojiti tako, da
bo nekoč, ko nama z ženo moči
opešajo — nadaljeval najino de-
lo in tradicijo naše domovine.
Dodal je še, trudila se bova,
dokler se bo le dalo, da otrokom
pomagamo do lepšega življenja.

PRVI PIŠČANCI ŽE ČIVKAJO

(Ko beremo te vrstice) ob iz-
idu tega časopisa so že začiv-
kali prvi piščanci v modernu
opremljenem vzrejališču ob goz-
du pri Pučkovih. »V sami vzre-
ji piščancev,« pravi, »še nimam
nobelih izkušenj. Čez eno leto,
pa bom vam že vedel tudi o tem
kaj povedati. Prosim vas, da mi
vsaj pri prvih in tudi poznejših
rejah nudite vašo strokovno po-
moč. Želim postati vaš poslušen
kooperant in upam, da uspeh ne
bo izostal«. Osebnost mu želim
mnogo vzrejnih uspehov pri pi-
ščancih, morda se bo še kdo tam
okrog njega odločil za to de-
javnost, saj stari pregovor pravi
besede mičejo, izgledi vlečejo!
čejo!

Slavko Vesenjāk

Rekonstrukcija tovarne krmil skoraj končana, problemi pa še ostajajo

Vsi ki delamo v proizvodnji
močnih krmil v naši tovarni in
vsi delavci DO Mesokombinata
Perutnina Ptuj, smo zelo zado-
voljni in srečni, da smo dobili
novo tovarno in skladišča silose.
Pri tako hitrem dvigu proizvod-
nje brojlerjev, je nastala tudi ve-
lika potreba po krmilih. Zagoto-
viti dovoljne količine dobre kr-
me, terja tudi dovoljne količine
surovin. V naši proizvodnji je
osnovna surovina koruza. V letu
1978 je bomo porabili okrog
60.000 ton. To je velika številka
in nam ogromno pove.

Ko smo zgradili nove silose in
začeli montirati novo uvozno in
domačo opremo v novem proiz-
vodnem delu, smo mislili, da ne
bo več proizvodnih problemov.
Toda že v prvem letu obratova-
nja, to je v tem tekočem letu
se je pojavil drug problem. Na
tržišču je zmanjkalo koruze. Ve-
liko povpraševanje po tej surovi-
ni se je odrazilo tudi v ceni. Ka-
ko sedaj reševati dalje. Mislili
smo, da bo intervencijski uvoz
rešil količine in ceno. To pa se
ni zgodilo in situacija je post-
jala še bolj resna. Takrat pa so
zvezni organi sprostili velike ko-
ličine stare pšenice iz rezerv.

Mi smo je porabili približno
10.000 ton in tako nadoknadili
proizvodnjo krmil do nove trga-
ve koruze. Tu moram povedati,
da so pernate živali zelo dobro
prenesle pšenico in dale ugodne
rezultate v proizvodnji. Seveda
je tu odigrala svojo pomembno
vlogo naša tehnološka služba.
Letošnja trgatav koruze tudi ni
nič kaj rožnata. Pridelek koruze
je v resnici manjši od pričako-
vanega, cene pa neznosne. Manj-
kajoče količine koruze bo treba
zopet uvoziti.

Uvodoma sem povedal, da
smo zadovoljni s pridobitvami
nove tovarne in silosov kot ce-
lote. Povedati pa moram tudi to,
da smo več pričakovali od teh-
nološkega delovanja nekaterih
strojev in naprav. Ne trdim, da
je slaba tehnologija tovarne, am-
pak vplivajo različni momenti na
proizvodni proces, (različna kva-
liteta surovin). Tu naj omenim
samo mesno moko. Njena kva-
liteta ni standardna in nam po-
vzroča velike probleme pri celot-
nem transportu in doziranju.

Sedaj po letu dni obratovanja
se je pokazalo več pomanjkljivo-
sti projektov. Tudi montaža je
delno pomanjkljiva. Na tehnolo-

ške dosežke vpliva tudi kombi-
nacija tuje in domače opreme.
Večji del opreme je uvožene,
drugi del pa domače. Ne trdim,
da je domača oprema slaba,
vendar je medsebojno povezova-
nje težje, ker je ena in druga
izdelana iz različnega materiala.

Letošnja zgodnja zima nas je
zelo presenetila. Temperatura je
padla daleč pod 0°C in tako o-
nemogočila pravilno delovanje zra-
ka. Komprimirani zrak pa je po-
leg električne energije zelo va-
žen proizvodni činitelj. Služi nam
za pravilno delovanje pnevmat-
skih loput, zapiral in ventilov.

V oktobru se je rekonstrukcija
pomaknila tako daleč (z veliko
zamudo), da smo začeli ovreče-
vati v starem prenovljenem delu
tovarne, na novi ventilski avto-
matski Libra tehnični. Tehnico
je bilo treba spoznati in prema-
gati začetne težave. Večji pro-
blem pri tehnični je komprimiran
zrak, saj nam ime pove da je
ventilska. V tej zvezi smo morali
dodatno obgraditi montažni pro-
stor v katerem se nahaja ventil-
ska tehnika.

Vsi, ki delamo in odgovarjamo
za proizvodnjo se krepko zave-

damo vsakodnevnih težav pri
proizvodnji krmil, zato stremimo,
da bi jih bilo vedno manj. Trudi-
mo se, da bi proizvedli pravočas-
no zadostne količine kvalitetnih
krmil. To pa bomo seveda do-
segli le takrat, ko nam bodo
dani vsi pogoji za naše delo. O
kopacitetah proizvodnje (mletja,
mešanja) ne bi razpravljali, ker
so zadostne in znane. Omeniti
po moram ozko grlo za rinfuza
krmo. Sedanja kapaciteta rinfu-
za silosov je samo 180 ton. Ve-
mo pa, da imamo šest do osem
vrst krme v rinfuzi. Mislim, da
nam ta podatek pove vse. V pla-
nu je gradnja novih silosov za
rinfuza krmo kapacitete 400 ton.
To je razveseljiva številka, po-
trebno pa je malo strpljenja, saj
so se zemeljska dela že začela
in predvideva se, da bodo silosi
končani v jeseni 1979.

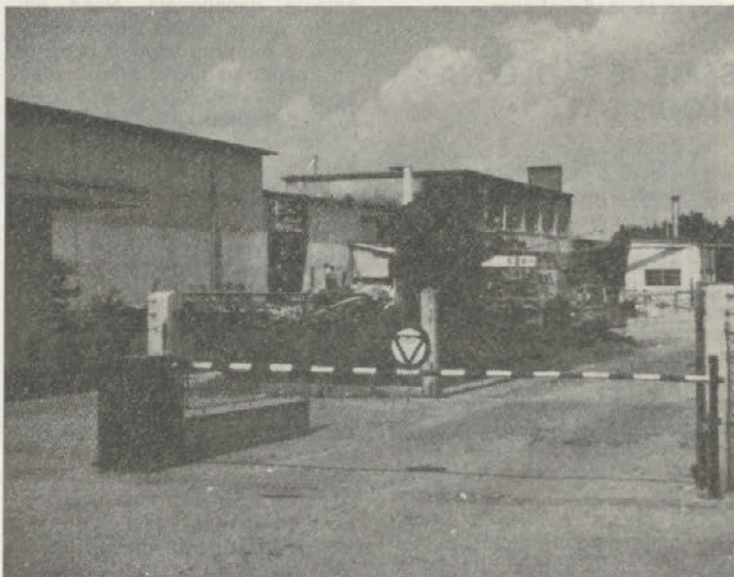
Z dograditvijo rinfuza silosov
in s postavitvijo kompresorske
postaje bomo omogočili sebi
boljše delovne pogoje, našim po-
rabinikom krme pa boljšo in hit-
rejšo dostavo krmil.

Obratovodja
TOZD Tovarne krmil

Slavko Tumpej

Organiziranost dvoizmenskega dela v perutninski klavnici je dala dobre rezultate, celo boljše kot smo pričakovali

Uspešni tudi v izrednih pogojih

Pogled na klavnico perutnine

(Foto: Franc Vraber)

Od požara v DE Perutninska klavnica v TOZD Mesna industrija do danes je minilo že skoraj devet mesecev. Morda je prav, da se ozremo nazaj in pregledamo način in uspešnost dela v dosedanjem obdobju, dela v ne-normalnih, improviziranih delovnih pogojih.

PROIZVODNJA

Z zadovoljstvom lahko ugotavljamo, da smo v tem obdobju kljub neustreznim pogojem celo krepko presegli plane, ki smo si jih zadali v začetku leta. Ti plani so bili zasnovani seveda na izboljšanih pogojih, ki bi jih nudila sanacija, katera se je izvajala pred požarom. Organiziranost proizvodnje v dveh izmenah je dala proti pričakovanju dobre rezultate, tako da smo lahko sprejemali celotne količine žive proizvodnje, ki nam jo dobavljata TOK Hajdina in TOZD Farne.

Da smo v tem obdobju uspeli, je zasluga predvsem delavcev iz neposredne proizvodnje, kakor tudi vseh strokovnih delavcev v TOZD. Brez dvoma je bilo v tem obdobju veliko problemov, največji so bili vsekakor takrat, ko je bilo v drugi izmeni potrebno zaklati prekomerne količine piščancev, do česar je prišlo zaradi zastojev v prvi izmeni. V večini primerov pa je prišlo do daljših zastojev zaradi zunanjih faktorjev, kot so izpad električne energije, izpad komunalne vode, neredne dostave piščancev idr. V takšnih primerih se je delo v večernih urah podaljšalo tudi do 24. ure. Tako pozno seveda ni javnih prevozov, in smo pogosto z osebnimi avtomobili vozili sodelavce domov. Ko poudarjamo zavednost naših delavcev, pa istočasno žal ugotavljamo, da so med nami tudi takšni, ki ne razumejo ali pa nočejo razumeti

narave proizvodnje v naši TOZD in odhajajo domov, čeravno manjka do zaključka dela le še kratek čas. Pri tem pa ne smemo prezreti, da so naše sodelavke, ki imajo družine, dostikrat težko opravičevale takšno podaljšano delo, vendar so vztrajale.

Strokovni delavci v DE Perutninska klavnica so se razdelili na dve izmeni. Pri tem je potrebno nemalokrat opravljati dela, ki so daleč izven njihovega delovnega območja. Tudi glede delovnega časa se nikoli ni postavljalo vprašanje, saj so nekateri strokovni delavci TOZD dostikrat bili praktično neprestano prisotni ali dosegljivi. Rezultat takšnega skupnega dela je razviden med drugim iz tega, da tudi v najbolj kritičnih dneh za našo proizvodnjo, to je v času največje vročine, nismo imeli pomembnejših reklamacij, katerih vzroki bi izhajali iz problemov v proizvodnji. V tem času tudi ni nastalo materialne škode, čeravno nismo imeli na razpolago odgovarjajočih skladiščnih prostorov. Ravno zaradi skladiščnih prostorov smo imeli nemogoče transportne konice, saj smo morali istočasno nakladati izdelke DE Predelava in piščance na istih transportnih poteh. Le maksimalni previdnosti gre pripisati, da ni prišlo do nobene nsreče. Glede tega si lahko danes že oddahnemo, saj že dalj časa poskusno obratujemo s štirimi velikimi skladiščnimi celicami, ki omogočajo temperaturne režime -20°C in 0°C . Te celice so bile ob požaru manj poškodovane in so bile sanirane v prvi fazi sanacije.

HLAJENJE IN VZDRŽEVANJE

Kot je bilo pred časom že opisano, smo po požaru, pri katerem so zgorele elektroinstalacije, ki povezujejo vse, kar je po-

vezano s hlajenjem s strojnico, rešili vprašanje hlajenja s provizoričnimi komandno razdelilnimi omarami. Delovanje hladilnic je sedaj popolnoma ročno. Kaj to pomeni za angažiranost delavcev, ki s temi napravami upravljajo, je težko opisati, prav gotovo pa je potrebna posebna pozornost, saj so temperature v posameznih tehnološko skladiščnih celicah zelo ozko določene. Predvsem pa je važna točnost predpisanih temperatur v celici, kjer se na transportnem traku Cataruzzi ohlajujejo piščanci, ki gredo sveži v prodajo. Piščanci se morajo ohladiti točno na temperaturo 2 do 4°C . Če so toplejši, ne smejo v prodajo, če so pa preveč ohlajeni, se ne dajo pakirati v vrečke. To celico neprestano budno spremljamo, ostale pa se kontrolirajo vsaki dve uri in to tako, da je treba iti v vsako celico in na termometru odčitati temperaturo, kajti daljinsko merjenje še ne deluje. Tako je potrebno prekontrolirati okrog 30 celic. To delo je bilo težavno predvsem v poletnem času, ko so zunanje temperature dosegle $+30^{\circ}\text{C}$, v nekaterih celicah pa je bilo -20°C ter so delovali še ventilatorji. Stojnine zaradi hlajenja praktično ni bilo in tudi materialne škode na opremi ne,

kar bi se v neustreznih pogojih delovanja kaj hitro lahko zgodilo.

Skupina vzdrževalcev strojev in električnih naprav dela sedaj v treh izmenah in ima za preventivno vzdrževanje dnevno le okrog 6 ur časa. Če pomislimo, da postrojenje deluje 16 in več ur na dan vidimo, da so bile stojnine minimalne, še posebej pa, če upoštevamo stojnine, ki so posledice slabega vzdrževanja. Določena oprema se zaradi tehnoloških zahtev lahko vzdržuje večino le med obratovanjem. Delavci na tem področju so trenovno presojali situacijo in so mnogokrat bili na delu do 16 ur.

Vzdržali smo devet mesecev in z gotovostjo lahko trdimo, da bomo vzdržali še dva meseca, kar naj bi bil rok, v katerem bo začela delovati obnovljena celica s transportnim trakom Cataruzzi za ohlajevanje piščancev. Danes v to že verjamemo, saj se že montira hladilna oprema ter izolacije, transportna oprema pa je tudi že prispela.

S spoznanjem, da smo uspešno prebrodili krizno obdobje bomo delavci TOZD Mesna industrija stopili v novem letu z obnovljenimi kapacitetami novim nalogam in delovnim zmagam naproti.

Štefan Kirbiš

SREČANJE

Tekmovalna srečanja niso za perutninarje nič novega. Največ tekmujejo v športnih disciplinah. Tudi pevci in drugi so se že pomerili. Bili smo prvi, pa tudi zadnji, saj je naš moto SODELOVATI.

Letos 22. novembra pa smo bili gostitelj tekmovanja z naslovom »Srečanje«, ki ga organizira Radio Ljubljana za javne oddaje. Naša ekipa se je pomerila z ekipama Tovarne avtomobilov Maribor in ABC Pomurke iz Murske Sobote. Vprašanja so bila s področja lastne dejavnosti, dejavnosti obeh nasprotnikov, samoupravljanja in drugo. Čeprav se srečanje začne s srečo, je naša ekipa ni imela dovolj, zato se je uvrstila na tretje mesto.

Navsezadnje to ni najpomembnejše. Pomembno je, da so bili zadovoljni vsi tekmovalci, tudi naši, še posebno pa delavci Radia Ljubljana.

Podobnih srečanj si še želimo čeprav bo malo sreče

PEVSKI ZBOR „PERUTNINA“ PONOVO VISOKO OCENJEN

Pevski zbor Perutnine na lanskem reviji zbor občine Ptuj

(Foto: arhiv F. Polanec)

Pevski zbor Perutnine je ponovno nastopil na reviji zborov občine Ptuj, ki je bila v športni dvorani Mladika. Na reviji je zbor zapel dve pesmi z dokaj zahtevno težavnostno stopnjo. S številnimi vajami, ki so večkrat zaradi narave dela (šolarji, farme) morale biti ob nedeljah, je dirigentu tov. Francu Lačnu uspelo zbor pripraviti na dokaj visoko umetniško raven. Pesem Zvečer, Hrabroslava Volariča, ki jo je naš zbor zapel je melodično z molovsko in durovo modulacijo in z velikimi glasovnimi razponi zelo težka, vendar jo je

naš zbor zbrano zapel. Zbor je ponovno dobil s strani glasbenih strokovnjakov vspodbudne ocene, kar pa je zasluga dirigenta tov. Lačna, ki je pri svojem delu bil vztrajen in nepopustljiv.

Zbor je doseženega uspeha zelo vesel, nikakor pa ne mislimo, da je s tem vse doseženo. Dobro se zavedamo, da je glasba neskončna in se je le-te treba vedno znova učiti. Pevski zbor bo v bodoče imel vaje enkrat na teden. Vaditi bomo začeli nekaj novih pesmi, tako bo naš repertoar bogatejši, s čimer želimo opravičiti svoj obstoj.

Tokrat vam predstavljamo pevski zbor. Morda se bo kateri sodelavec odločil in del svojega prostega časa namenil zborovskemu petju.

Člani zbora:

I. tenor
Ber Franc
Merc Zvonko
Pajnkhiher Miha
Brglez Slavko

II. tenor
Šegula Mirko
Berlak Štefan
Muršič Ciril
Polanec Feliks
Habjanič Ivan

I. bas

Kolednik Anton
Pelcl Boris
Feguš Marjan
Tement Martin
Babusek Branko

II. bas

Divjak Jakob
Klajnšek Jože
Meznarič Franc
Ilovšek Jože
Krajnc Jože

Vsem pevcem in še posebej dirigentu tov. Lačnu iskrena hvala za sodelovanje.

Predsednik zbora
Feliks Polanec

V Perutnini vedno več krvodajalcev

Leto je za nami, s tem pa tudi mnoge obletnice, ki smo jih skozi leto praznovali. Med drugimi tudi 25-letnica prostovoljnega krvodajalstva v okviru organizacije RK Slovenije. Temelji, na katerih smo začeli razvijati prostovoljno krvodajalstvo, slonijo na humanizmu in solidarnosti do sočloveka, ki potrebuje kri za zdravljenje in reševanje življenj.

Krvodajalstvo sodi med najpomembnejše akcije Rdečega križa. V letu 1976 je prišlo na odvoz krvi v Slovenijo že 102.647 krvodajalcev. Njihovo število iz leta v leto narašča. Ta oblika dajanja pomoči, je poseb-

no dobro razvita v delovnih organizacijah. Tako se je v okviru Perutnine izkazala tudi naša TOZD, ki je ob praznovanju 25-letnice krvodajalstva prejela diplomo RK za aktivnost pri razvijanju solidarnosti med ljudmi.

Naš skupen cilj je, da bi tudi v bodoče prihajalo na odvoz krvi takšno število krvodajalcev kot doslej, oziroma še več. Zavedamo se, da razvoj medicine, uveljavljanje sodobnih načinov zdravljenja in nujnosti pomoči poškodovanim v prometnih nesrečah, gospodinjstvu in na delovnih mestih, terjajo in bodo še terjali velike količine krvi.

Franjo Bezjak

Letošnja zadnja akcija je bila 15. decembra. O tej piše v nadaljevanju Feliks Polanec, ki organizira krvodajalce v Perutnini.

Krvodajalci Perutnine so se dne 15. 12. 1978 najbolj masovno udeležili krvodajalske akcije, saj je kri darovalo 39 delavcev. Še posebej pa je razveseljivo, da se pri vsaki krvodajalski akciji vpiše nekaj mladih, ki prvič darujejo svojo kri.

Organizacija rdečega križa se

vsem darovalcem krvi zahvaljuje, obenem pa prosi za nadaljnje sodelovanje v tej človeško najbolj humani akciji. Informiramo še vas lahko, da je v dosedanjih petih krvodajalskih akcijah darovalo kri 112 delavcev Perutnine. Seznam darovalcev krvi dne 15. 12. 1978:

TOZD SERVIS

1. Letonja Drago
2. Murko Vinko
3. Korošec Franc
4. Valentan Vinko
5. Kramberger Majda
6. Potrč Milan
7. Vesenjaki Branko
8. Petek Stanko
9. Mikša Martin
10. Rogina Branko
11. Repič Alojz
12. Fridauer Branko
13. Vrtič Marjan
14. Horvat Janez
15. Lacko Boris
16. Bedrač Milan

TOZD MESNA INDUSTRIJA

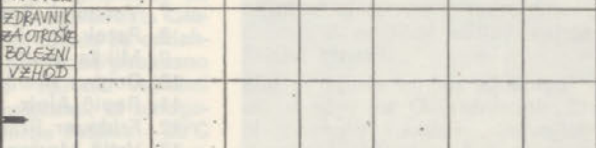
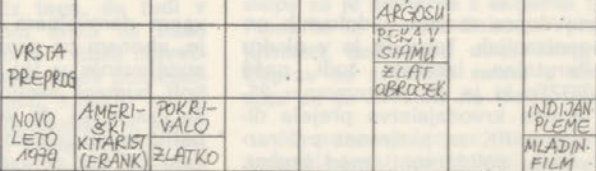
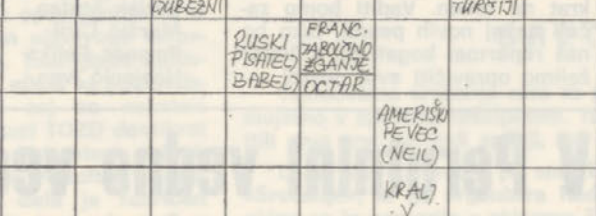
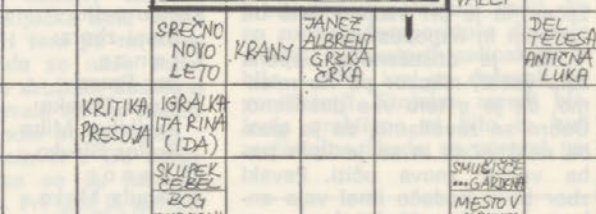
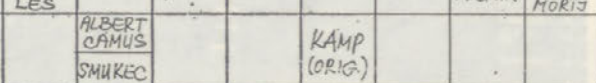
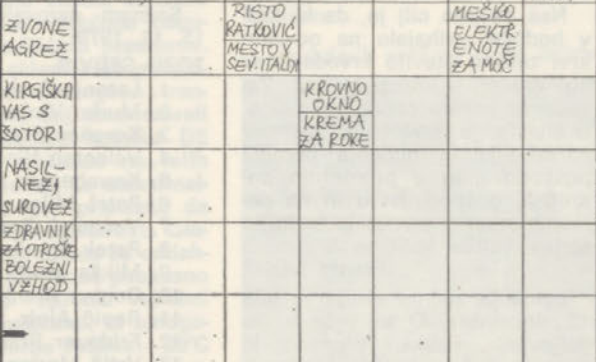
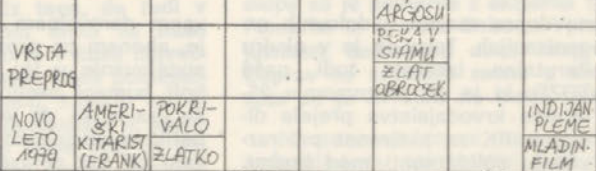
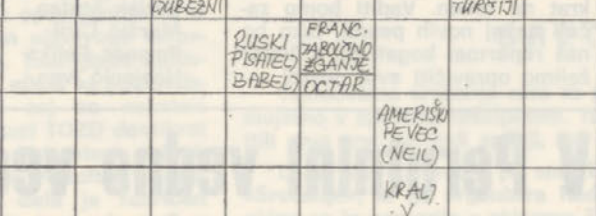
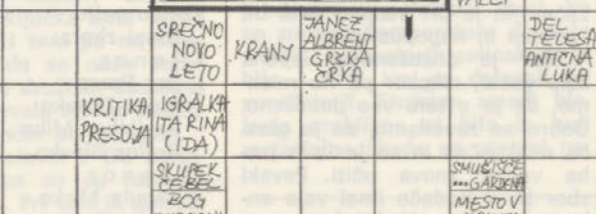
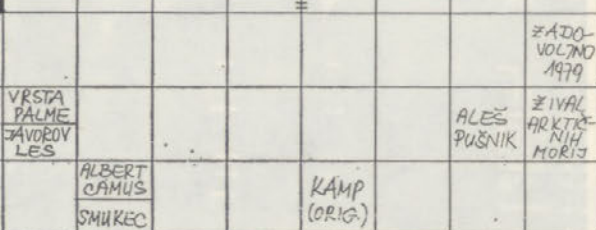
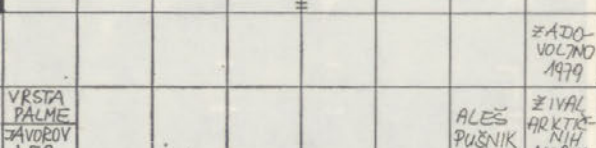
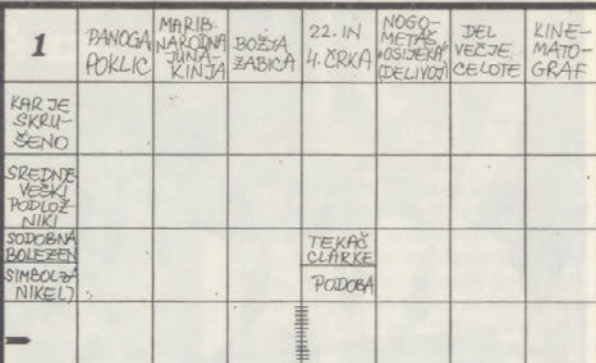
17. Mertuk Hedvika
18. Vindiš Marija
19. Zorko Janko
21. Janžekovič Adolf
20. Muršec Ciril
22. Lah Franc

23. Čuš Stanko
 24. Mastnak Albert
- DSSS
25. Ferčec Marjan
 26. Čuček Slava
 27. Polanec Feliks
 28. Špehonja Julka
 29. Merc Majda
 30. Jurkovič Peter
 31. Stajnko Tonček
 32. Nahberger Pepca
- TOZD FARME
33. Krajnc Erna
 34. Vidovič Marija
 35. Šoštarčič Anton
 36. Berlak Štefan
- TOZD COMMERCE
37. Bombek Marjana
 38. Koren Sonja
- TOZD TOVARNA KRMIL
39. Kozel Franc

Vsem krvodajalcem želimo srečno, uspehov polno novo leto 1979. Naslednja krvodajalska akcija bo v prvi polovici leta 1979. Želimo bi, da bi vodstva TOZD omogočila udeležbo v naslednji krvodajalski akciji vsem tistim, ki se je zaradi narave dela tokrat niso mogli udeležiti.

Referent za krvodajalstvo
pri Perutnini
Feliks Polanec

1991

NORODOM, OKARINA, VITAMOL, ONI, ANA, LABA, ŠL, Š, REVOLUCIJE, RS, P, SITAR, FA-

MI, AKACIJA, KULINARIKA,
KRA, ETAN, ITA RINA, TOMAJ,
KVAS, MA, AZOT, ARION, VO-
LIVKA, BURTON, RESTAVRA-
TORKA, ISTIKLAL, SMER, JA,
KOALA, SARA.

Ime srečnega nagrajenca bomo objavili v naslednji številki.

Ptujski perutninar, glasilo delovnega kolektiva in kooperantov Mesokombinata Perutnina Ptuj, izdaja delavski svet OZD. Glasilo ureja uredniški odbor: Angela Andrejak, Ivan Ciglar, Marija Glaser, Jože Illovšek, Justika Kristovič, Martin Mlakar, Franc Potočnik. Glavni urednik Ljotje Cajnko, odgovorni urednik Jakob Butolen. Naklada 1800 izvodov, uredništvo in uprava Ptuj, Potrčeva 8. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Glasilo je oproščeno temeljnega prometnega davka na podlagi mnenja Sekretarjata za informacije pri IS SR Slovenije številka 421-1/72 z dne 5. 12. 1977. Tiska TOŽD Ptujška tiskarna, Ptuj.